

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMĂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEÄ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lovi de-opotrivă în Jidanul parazitâr și în Românul necinstit și înștrăinat.”

Apare sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 160
Pentru intelectuali — — — Lei 200
Pentru Institut. și fabrici — — — Lei 500

Falimentul partidelor și dictatura L. A. N. C.

— „Omul”? sau „Damenii”? —

Falimentul partidelor — este, nu o vorbă, ci un fapt.

S'ar putea să ni se răspundă: Dictatura L. A. N. C. — este — nu un fapt, ci o vorbă.

Dictatură, cu ce? Dictatură, cu cine?

Să ne înțelegem:

Veacul nostru — de după război — este **veacul dictaturei**.

Dictatură în Italia — splendidă — cu Musolini.

Dictatură în Spania, — bine-făcătoare — cu Primo de Rivera.

Dictatură în Jugo-Slavia — salvatoare — cu Regele Alexandru.

Ce sunt? Cum se explică? Ce sunt?

Dictatura este cârmuirea Statului — prin voința unui om — opus cârmuirii prin „partide”.

Cum se explică?

Se explică prin faptul, că războiul a creat o mulțime de probleme, pe care „partidele” — cu intrigile și trângăneala lor pierzătoare de timp — nu sunt în stare să le rezolve.

Dar tocmai de aceia: Dictatura, nu presupune numai voința unui om, ci un *sistem de soluții, pozitive*, corespunzătoare problemelor, care agită nația împotriva sistemului „partidelor”, steril și ruinător: pentru că nu sunt capabile să dea satisfacție intereselor ei, din cauza tocmai a principiului însuși al organizației acestor „partide”.

Prin urmare: *Dictatura, mai înainte să fie într'un om, este într'un sistem*.

Oamenii — Mussolini, Primo de Rivera, Regele Alexandru, Kemal în Turcia — nu joacă un rol decât ca reprezentanți ai *sistemului*.

Sistemul primează, nu omul.

Falimentul „partidelor” în România? Se vede lămurit de ori-cine: pentru că se confundă cu falimentul Statului și cu suferințele nației. După 63 de ani de guvernare absolută, din noaptea de trădare, dela 11 Februarie 1866 — „partidele”, stăpâne pe țară, au consumat toate rezervele Statului și ale nației, acumulate de veacuri: moșii, păduri, petrol, credit, puterea fiscală a contribuabililor. Situația este astăzi aceasta: „Partidele” numai au ce consuma.

STATUL PARTIDELOR DE LA 1929:

Bani nu mai are; credit, nici atâta; moșiile, a șaptea parte a teritoriului țării, le-a vândut, și prețul lor l'a trecut la venituri; petrolul e pe sfârșit; puterea fiscală a contribuabililor este istovită, până la ultima limită. Statul „partidelor” ca să-și procure câteva mizerabile milioane — a trebuit să amăneteze monopolul chibriturilor, să promită amânarea căilor ferate și altor venituri, și să pună amanet însăși „Banca Națională a României”, primind controlul străin.

Statul „partidelor”, precupește drepturile de autonomie și suveranitate ale nației românești: amănându-le și pe ele jidanilor.

Și tot nu-i ajunge.

Statul „partidelor” aruncă funcționarii statului pe stradă, și desființează servicii întregi, dezorganizând între altele, până și serviciul reprezentanților țării în străinătate, pentru a realiza o economie de 60 milioane de lei, la

un deficit care trece de câteva miliarde.

Falimentul, cum se vede, este complect, desăvârșit, catastrofal. Dar în timpul acesta, reprezentanții Statului „partidelor”, în Adunările legiuitoare, își votează 35 de milioane de lei, pentru diurnele sesiunii prelungite, la care ia parte — când iau parte — cu gândul, luând vacanțe, pe cât mai des: ca să nu se obosească prea mult, și să poată prelungi sesiunea indefinit.

Dictatura L. A. N. C., se impune față — de acest faliment dovedit al partidelor — nu ca dictatura unui om? ci ca *dictatura unui sistem*.

Se impune mai cu deosebire:

Pentru că „partidele” înseamnă ocuparea progresivă a țării de către jidani.

Este zădarnic să se caute a se suci adevărul:

L. A. N. C. este singura organizație politică, și tot odată economică și culturală, care prezintă — pe baza unei doctrine, și a unui program lămurit — sistemul contrar cârmuirii „partidelor”.

De pildă: *Parazitismul jidănesc* — care amenință existența nației românești — este opera acestor partide și căruia L. A. N. C. se împotrivesc.

Deocamdată, atât.

Dar omul? Căci nu poate fi — fără om — dictatură. Omul? noi zicem mai întâi: *oameni*.

Dacă Musolini, nu ar fi găsit *oameni*, în Italia lui — care să se organizeze spontan — oricât este el de om, nu ar fi putut să facă nimic.

Ceea ce am zis și repet: Membrii L. A. N. C., au datorita să se organizeze, și să organizeze mulțimea românilor, gata să-l asculte.

Așa dar: *Dictatura L. A. N. C.*

— care singură reprezintă un sistem, corespunzător necesităților zilei de azi — stă în mâinile membrilor ei.

„Partidele” — indisolubil legate cu jidanii — lucrează ele singure pentru L. A. N. C.

Dacă mai lucrează și membrii săi, pentru dânsa: Dictatura L. A. N. C. este sigură.

Lucrați! A. C. Cuza

La noi

La noi sunt plivite cu vin
Și cărciumii mi și sute,
La noi nu știm de-al vieții chin,
C'avem șantane multe...

Politiciani șmecher ce trăesc
Pe-a țării grele spate,
Bănci mari avem ce jerpelesc,
Țăranul dela sate...

Fetițe mândre încăvem
Cu fețe înroșite,
De cari și noi ne speriem,
Când le vedem vopsite...

Avem și dame de poftesti,
Alese și bogate,
Și de ești om le cucerești,
Ușor la rând pe toate...

Avem la noi funcționari,
Și mici și mari în ranguri,
Fudull, bogați sunt cei mai mari
Cei mici, flămânzi, pe drumuri!...

Avem și sonde de petrol,
Cari țării bine-ar prinde,
De n'ar arde mereu subsoi,
De le-am putea noi stinge!

Avem și fabrici de poftesti,
Chiar și de avioane,
Und' rar se întâmplă să găsești,
Vre-un românaș, of Doamnel!

Avem ceva și mai plăcut,
Ce nu-te taie gândul,
„Bacșișul, care-i neîntrecut”,
Bacșișul, bată-l Sfântul!

Bacșiș, bacșiș și iar bacșiș
Se cere în tot locul,
Dela boier până la cocș
Bacșiș, arde-l'ar focul.

G. Iteanu

Manual de Demagogie

SAU
Cum pot ajunge și eu în stăruit Ministru?
de: Romulus Damian.

(Continuare.)

Spre a fi mai bine înțeles volu da câteva exemple concludente (care dovedesc).

1. **Oricare masă, neavând rațiunea necesară judecării calme, care la rândul său procură cugetarea cu critică și logică sănătoasă asupra faptelor reale, va isbucni în aplause fur-tunoase auzind, din gura cutărui sau cutărui Demagog, cuvintele măgulitoare: „Libertate, Egalitate, Dreptate!”**
In această situație psihologică masa e departe de a putea judeca că unde există Libertate, acolo nu poate fi Dreptatea, căci doar e lesne de înțeles că una exclude pe cealaltă. Deplina liber-

tate a unul grup de oameni produce complectă robire asupra celuilalt grup, ba poate chiar asupra poporului întreg. Dacă din „Libertate” să precupețește asupra unui, sau celuilalt grup de oameni, cum a procedat vreme de 10 ani de zile cei mai instruiți demagogi din România întregită, oamenii d-lui Iuliu Maniu, zisii, naționali-țărăniști, dar în realitate „jidano-gheșeftărești”, atunci apare de dispensată Libertatea, ca Principiu. Acelaș lucru să. întâmplă dacă aplicăm Egalitatea asupra pretențiilor și dorințelor Prezentului. Așadar existând Libertate nu poate exista și Egalitate, prin urmare realul rezultat final e: „M nciună goală, înșelăciune îndesată, Demagogie conștientă!”

Căci dacă ar fi să existe într'adevăr Egalitate, atunci n'ar mai fi nevoie de categorii sociale, lucru absurd de altfel, și dacă Dreptatea ar exista pretutindeni n'ar mai trebui Legi pentru înfrânarea instinctelor, lucru tot atâta de

absurd, iar Libertatea n'ar mai avea rost în cazul acesta, deci o nouă absurditate. Spre a fi și mai bine înțeles dacă e vorba despre Egalitate, pe care dl. Iuliu Maniu a trâmbitat-o zi și noapte la urechile cetățenilor 10 ani de zile, atunci de ce dl. Maniu nu cedează azi locul d-sale de prim-ministru oricărui alt cetățean? De ce nu să îndegăduie oricărui cetățean cinstit să someze pe ministrul de Finanțe, Mihai Popovici, să verifice cu el situația banilor Statului dacă e vorba de Libertate și Dreptate? Să poate socoti ajungerea guvernului Maniu la putere prin prostirea, minșirea și înșelarea poporului, timp de 10 ani de zile, ca un act de Dreptate? Să poate considera hoștile și furturile în averea țării, în suma de 18 miliarde de Lei, de către partidele politice, ca un act de Egalitate și Dreptate?

Cum nici una nici cealaltă nu se îndegăduie și nu sunt socotite ca atare,

rezultă din nou că ne găsim în fața aceluiași tablou de „Minciuni, Înșelăciuni și Demagogie”

Dar cum spun, masa neavând rațiune și cum cuvintele „Libertatea, Egalitatea, Dreptate”, isvorite din creierul supraconducătorilor ocuși jidani a Franc-masoneriei universale jidănești cu ocaziunea preparării revoluției franceze din 1789, cu singurul scop de a subjugă pe creștini, și pe această cale sub masa înșelătoare, sunt croite spre a amăgi, spre a măguli, ba și chiar spre a ațâța poftele de răzbunare și spre a fortifica dorințele de lăcomie și de vanitate, e lesne de înțeles că masa le primește cu aplause, cu zâmbet de bucurie și cu satisfacție. Ba mai mult, strigând cât o ține gura: „Bravooo!... Bravooo!... Trăiască!” Entuziasmul această nu e altceva, în fond, decât o strașnică păcăleală

Cutezanța Jidanului.

Monumentul oreilor jidani.

Ziarele, ne aduc știrea că, în Capitală s'a pus temeliea unui monument, care se va ridica în memoria eroilor jidani, cari au căzut pentru „Patrie“.

Eu — ca bătrân — care nu prea înțeleg lururile cu ușurință, mă întreb: oare despre care „Patrie“ să fie vorba aci, întrucât știu că, pe cea „Românească“, Jidanii dela mic la mare, nu numai că, n'o iubesc, dar încă zilnic ne dau dovezi certe că, voesc s'o distrugă și de s'ar putea chiar s'o ștergă din cartea lumii și-atunci dacă e vorba de o alta „Patrie“, a lor — a Jidanilor — de ce ridică monumentul în capitala României și nu în capitala țării la care le este îndreptat gândul?!

— Ziarele ne mai vestesc că, cu ocazia punerii petrii fundamentale a aceluia monument, în marea sinagogă s'a mai făcut și un serviciu divin, pentru prăznuirea fecilor 10 ani trecuți, de când Jidanii ce locuiesc în România au căpătat drepturi politice. Dar eu știu că jidanii au început să capete drepturi politice în țară, încă de acum 50 de ani, adică dela 1879. Atunci de ce oare tocmai după atâți ani, se gândesc să mulțumească lui Dumnezeu pentru acel act și încă simțesc de-a lor datorie, ca la acest serviciu religios, să ia parte acum și cât mai mulți bărbați de stat — Români de sânge, — între cari chiar și foști ministri și în special un reprezentant oficial al ministrului de războiu?

Oare, la efectuarea acestei pioase rugăciuni, numai prezența ministrului de războiu este de neapărată nevoie, pe când a celorlalte ministere este facultativă și oare pentru care motive?

Da, Jidanii au dreptate! Un gând mai pervers și o ascundere a crimei ce urmăresc, nici nu se putea mai bine imagina și ascunde sub faldurile talmudului, decât așa cum s'a procedat!

Incep acum a mă lumina și eu că, adică Jidanii doresc: să ridice un monument, pentru comemorarea eroilor soldați jidani, cari și-au sacrificat viața în războiu pentru Patria Română!...

Doamne! O rușine și o sfi-dare mai sfruntată a adevărului ca aceasta, eu cred că nici nu se mai putea imagina alta!

Când este fapt cert și bine stabilit, nu numai de noi cei cari am luptat pe front în războiul mondial și care am văzut cu ochii purtarea mișelească a soldatului jidan, dar apoi când chiar împăratul Wilhelm, Kaizerul Germaniei, dela înălțimea tronului lui, a fost acela care, în mod oficial, a recunoscut și a spus în gura mare, să poată fi auzit de toată lumea, că, Jidanii din cadrele armatei Române, s'au purtat în modul cel mai mișeleșc cunoscut în războaiele omenirii, întrucât, pe lângă că toți până la unul, se transformase în spioni ai armatei pe al cărui steag jurase credință, dar apoi dezertau în masă la Nemți și le divulgau — chiar fără a fi întrebați — tot ce știau, ca parte slabă și tot ce putuse ei prinde. Apoi tot ei — soldații evrei — erau acei care arătau și conduceau la atac coloanele germane, prin punctele cele mai vulnerabile!... Această purtare a soldaților jidani l-a scârbit pe împărat până în adâncul sufletului lui și l-a silit, să-i blesteme, considerându-i ca pe niște ființe josnice, cu suflete spurcate și perverse. (A se vedea discursul Kaizerului ținut trupelor și ofițerilor lui la Buzău).

Când se știe că, chiar dela decretarea mobilizării, toți soldații jidani, cari n'au mai putut încăpea pela părțile sedentare, prin intrigi și corupții au isbutit, a-și face serviciul militar pela coloanele de subsistență, pela depozițele de alimentare și furage, pela spitalele temporale și prin toate celelalte servicii, — cari prin natura lor — erau afară din zona focurilor.

Când se știe — chiar în mod oficial — că toți comandanții unităților din zona focurilor erau siliți și chiar obligați, să culegă din acele unități pe toți soldații jidani și să-i trimită la serviciile de dinapoi ca fiind cauza constantă care da naștere la tot felul de panici, absolut nejustificate.

Când se știe că, toți soldații

jidani mai de seamă și cu oarecare greutate socială au fost „mobilizați pe loc“ situație necunoscută până aci în scriptele armatei și pe care numai premeditarea lor drăcească a născocit-o, fiindcă, le convenea de minune, întrucât pe lângă că nu se mișcau din casele și din așternuturile lor de puf, moi și calde, înmulțindu-se ca ploșnițele, dar le înlesnea și tot felul de afaceri mai mult decât rentabile, cari i-au ajutat, a deveni milionari și în același timp erau considerați, ba chiar comptau pe situațiile armatei ca f. cându-și serviciul efectiv la trupă, ceace le-au adus și folosul moral de a primi chiar grade militare, pe când adevărații soldați români, îndurau pe front tot felul de mizerii și mureau de frig și de foame.

Apoi, cine nu știe că, toate lagărele de prizonieri mai ales cele de prin Austria și Germania, erau pline de soldați evrei din oastea românească, cari se predase în bloc și mișelește și — după intervenția ascunsă a Cahalului — toți acei care n'au mai putut încăpea ca translatori de limba română prin diferite lagăre, au fost — după ocuparea Bucureștilor — trimiși în țară ca ajutoare a trupelor de ocupație. Aci în unire cu semenii lor rămași în țară, ca nefiind militari, au avut ocazie a-și arăta și sufletul și credința către Tron și Țară. La adăpostul trupelor de ocupație furau și jefuiau tot ce le ieșia în cale și mai ales despoiau pe nenorocitul de țaran, fără pic de milă sau îndurare. Siluiau chiar copilele nevârșnice de 8—10 ani, necinsteau pe nevestele române, iar acei nenorociți săteni, cari cutezau să protesteze ori numai să crănească ceva, erau imediat împușcați ca niște câini turbați, fără nici o remușcare.

Să nu se creadă că, toate aceste fapte mărsave și criminale sunt exagerări. Nu. Realitatea a fost cu mult mai tristă, mai dureroasă și mai sfâșietoare decât o descriu eu aci.

Și când mă gândesc la toate aceste oribile crime, care se săvârșeau chiar ziua în ameața mare pe tot lungul teritorului ocupat de inamic; când mă gândesc că, atari nelegiurii și atrocități, care nu s'au mai petrecut nici chiar în timpul războaielor preistorice, eu ca bătrân ostaș mă întreb:

De unde au răsărit oare acei eroi jidani, soldați în oastea românească în memoria cărora astăzi, primul rabin Niemerower înalță în templul Carol din Capitală rugăciuni pentru pomenirea memoriei lor?!

De ce și pentru care motive, acest rabin soliciță dreptul ca la aceste rugăciuni ale lui, să ia parte activă bărbații de stat Români de sânge și în special „ministrul de războiu“?!

Primul rabin — Niemerower — este acela care fără pic de rușine sau cel puțin de jenă, și-a permis, să ceară — chiar dela înălțimea tribunei parlamentare — pedepsirea episcopului ortodox dela Buzău, pentru faptul că, acel prelat, a refuzat să se fotografieze între cei doi rabini din localitate. Primul rabin Niemerower — zic — știe și are deplină cunoștință despre toate crimele și nelegiurii arătate mai sus și săvârșite de către soldații evrei, ostași în armata română, cu ajutorul semenilor lor. El mai știe că a vorbi de eroi jidani din timpul războiului în țara românească, este a palmii curatul și sfântul adevăr în fața minciunii sfruntate; cu toate acestea conștiința nu-l muștră! Și nu-l muștră pentru că, — ca om — deși vede bine și simte toate mișelele săvârșite de credincioșii săi, totuși — ca Jidan — și'n particular ca reprezentant executor al *Protocolurilor înțeleptilor Sionului*, închide ochii și face pe nevinovatul. Se îmbracă în haina lui preotească, a moralei de ochi, pentruca să aducă la îndeplinire porunca Cahalului, în fața căruia nici nu poate crâcni. Pentru că după urma lui — a cahalului, el, în loc de a rămânea un simplu vânzător de vechituri ca și atâți alți semeni ai lui, a ajuns unde se găsește și trăește ca un vierme în rană și nici nu se mai gândește măcar la durerea ce pricinuește poporului — român, din sângele căruia se hrănește.

Dacă — în adevăr — Jidanul ar ținea sufletește la Țară și poporul românesc, care-l hrănesc și dacă în sufletul lui, Jidanul, n'ar ascunde dorința nestrămutată urmărită de Cahal, aceea de a submina existența statului Român, compromițând nu numai siguranța și tăria tronului, precum a isbutit a face cu principele Ca-

ce la rândul plătește așteptând cu răbdare de fier sosirea „Libertății, Egalității și Dreptății“, ce însă, bine înțeles, nu se vor arăta niciodată.

2. Oriecare massă menține și susține ideea de care estăpănită, ori cât de imposibilă și de absurdă ar fi această idee. În privința aceasta am povestit pătania mea cu țaranii în alegerile electorale generale de 1928 Noembrie-December, demonstrând explicația cum fanatizați de minciunile și făgăduielile oamenilor dlui Iuliu Maniu în vreme de 10 ani de zile, țaranii aceștia își cereau și mie să declar de 2 ori 2 fac cinci, și nu că de 2 ori 2 fac numai patru, cum e adevărul curat și sfânt.

Cum nu doresc să mai revin asupra acestui fapt și cum aci vorbesc despre amintitele cuvinte amăgitoare, volu da un alt exemplu edificator, pe care îl l-au tot din activitatea demagogică a partidelor politice.

Din momentul ce masa a fost stăpănită de ideea că numai oamenii dlui Maniu sunt deținătorii „Libertății și Egalității“, nimeni nu a putut-o con-

vinge că aceste cuvinte sunt anume croite spre a o prosti, minți și înșela, întrucât și una și cealaltă fiind excluse în viața reală socială politică. Ba mai mult, acești nenorociți de țarani, în intoleranța lor față de oricare altă părere, mergeau atâta de departe încât erau gata, la orice moment, a te snopi în bătaie dacă îndrăzneai a critica pe d-nii din actualul guvern.

De aci și cunoscuta formulă: „Votează cu roata, că de nu îți dau cu boata (băta)“. Azi desigur că toți acești nenorociți văzându-se cu ochii proști și înșelați, își blastemă ceasul amăgirei, cându-se din măgulirea oarbă de 10 ani de zile. Totuși nu trebuie să fim optimiști, ci având mereu în vedere meșteșugul bogat de prostirea, mințirea și înșelarea masei de către oamenii din partidele politice, să ne așteptăm mai degrabă că poporul va fi din nou amăgit și măgulit cu alt sistem de Demagogie. Evident că cei mai deștepti nu se vor mai lăsa încălțați de vorbille prefăcute nici de planurile viclene, dând din mână pâinea, din gură coșul și înhâmându-se din

nou la carul partidelor politice. Datoria sfântă a acestor mai deștepti e de a desmeteci din Visurile deșerte și pe cei mai greoi de cap. Cu atâta mai mult căci doar e lesne de înțeles că nu doi-trei oameni compun un sat, ci toți oamenii sunt satul, ce nu poate înflori, nici progresa, dacă lumina e numai pentru unii și nu pentru toți sătenii în lupta lor de existență. Pe cei ce nu vor să se desmeticească, ținând mai mult la sticla de rachle decât la cuvintele de lumină caldă, cel mai bun lucru e să li lăsăm să-și dea singuri cu capul de părete, astfel trezindu-se singuri, cum desigur și azi se vor trezi destui din beția de făgăduieli a zișilor național-țărăniști, cum și din beția de rachle împușată a jidanilor.

În vreme ce simplul cetățean, căci din nenorocire avem și cetățeni cu favoruri, e expus de a fi pedepsit de Lege pentru prostire (abuz în încredere și excocherie), pentru minciuni (seducere în eroare, mărturisire falsă etc), și pentru înșelăciuni (altă infracțiune comună penală), partidele politice sunt libere a prosti, minți și înșela poporul

cum vor și cum le plac. Ba mai mult, zișii conducători trăiesc din această meserie, în lipsa de profesarea profesiei pe care au învățat-o. Dl Vintilă Brătlanu nu profesează ingineria, pe care a învățat-o la Paris, dl I. G. Duca nu profesează Dreptul dl Iuliu Maniu nu profesează avocatura, dl Alexandru Valda nu profesează medicina, dl Ion Mihalache nu profesează Dascălia, dl Nicolae Lupu nu profesează medicina pe care a învățat-o, etc. Toți acești domni, dimpreună cu o șleahță de partizani, mai mult sau mai puțin „deștepti“, trăiesc din politică. Și am văzut ce înseamnă Politica în Țara Românească și cât e de bănoasă pentru șei. Poporul sărețește zi cu zi, iar dumnealor să îmbogățesc din zi în zi.

Desigur că toți acești domni citind acest adevăr sfânt vor protesta cu mâinile și cu picioarele afirmând sus și tare că sunt Bărbați de stat și conducători de popor, iar partizanii lor reprezentanții poporului.

Le răspund: „Foarte bine, dar dacă voiți să fiți Bărbați de stat, atunci de ce vă lăsați de popor? De ce nu tră-

rol și grațiile Jidoavcei Wolf, dar șpe toți bărbații de stat, pentru apoi, să le ia ei locul și asti să poată aduce și aci starea lucruri din Rusia, unde toate peteniile au fost ucise și distrus iar poporul rămânând astfel la cap, fără conducători ei — Janii — ascunși după puterea matei roșii — îl silesc, să mearcă câmpul în folosul lor.

Dacă zic — Jidanii n'ar urmări înscuns distrugerea statului înan, atunci și ar fi dat seama, țara are eroii ei, care nici nue știe unde sunt, cine sunt și m trăsesc, — dacă mai trăsesc — și are și *eroul ei necunoscu*, pe care îl proslăvește și la alirui mormânt tot poporul cîntă din țară — indiferent dori ce religie și credință, ar — Ingenunchează cu cea mai încă smerenie privind cu evlavila lumina flăcării ce-l lumineazăși care nici odată nu se poate inge.

Deci, rost mai poate avea în aceeașară un nou erou, fie el chiar *nunoscut*? În care țară din lume fie chiar cea mai poliglotă cum America — se mai află *două onumente de eroi necunoscuți*?

Că în rdoiu au murit și Jidani, cine poateștine contrarul, mai ales când imai tifosul exantematic a făt atâtea victime, fără a ținea cont nici de religie, nici de grad șiici de poziție socială.

Jidanii t dar în special rabinul șef Nmerower, ca om cult știe cu cetudine că actualul nostru minru de rășboiu, cunoaște la rfeție purtarea în rășboiu a sdaților de rit mozaic și ca atare — Jidanii — ca să-l poată supu la oarecare acte de compromitea adevăratei lui credințe ostășe, nu s'au sfiit a-l invita, să iaarte *oficială* la punerea pietrifundamentale a acelu monume fiind pe deplin încredințat d. bin Niemerower că numai în ată calitate, un general ca Cihosi putea să-și calce pe inimă și delege un reprezentant.

Și Doamn Ce se va fi petrecut oare în sufletul colonelului delegat, pe ce a căzut păcatul, să execute *dinul ministrului*? Apoi ce motiva fi făcut acel sârman color-delegat în momentul când buia să țină și

un mic discurs?... Din buze și de ochii lumii a trebuit să spună ceva de bine, dar totul era detestat de sufletul lui de ostaș Român.

Iată dar gândul Cahalului dat pe față și pentru a căru realizare rabinul șef nu se sfiște dela nici un mijloc fie cât de pervers.

Din toate acestea rezultă în mod cert faptul că, ridicarea unui monument în *memoria eroilor jidani* este un truc și un plan diabolic făcut în scopul ca — la un moment ce-l vor socoti prielnic — Jidanii, prin *presa lor*, să poată spune lumii întregi că dovadă, că ei au contribuit și cu sângele lor la întregirea neamului, este chiar *monumentul*, la a căru înălțare nu numai că, n'a protestat nimeni, dar apoi chiar ministrul de rășboiu al țării luând parte în mod *oficial*, a recunoscut prin aceasta sacrificiul de sânge evreesc făcut pentru țară!...

General I. Tarnoschi
Iași.

Să băgăm bine de seamă

Punerea unei pietri fundamentale în capitala României pt. ridicarea monumentului eroilor jidani (evrei) a fost discutată de câteva ziare: — în număr — foarte puține. Toți cei ce au înregistrat acest gest a celui mai laș popor atunci, când e a sta în față cu pericolul, au inzistat mai mult asupra faptului că „poporul ales” — de pe vremuri — nu poate da eroi. Erou poate fi numai acela care-și îndeplinește mai mult decât datoria; și aceasta o pot face numai acei ce au un ideal în față... o aspirație. Ori ce interes, ce țintă aviau jidanii în marele rășboi? Ce dureri a poporului de sub asuprirea monarhiei de tristă memorie, Austro-Ungaria, se răsfrângiau în sufletele lor de cămătari. Nici una!.. Ei deperte de-a fi eroi nu și-au îndeplinit față de țara ce-i încălzește la sân nici acel minim, ce se numește: datoria.

În afară însă de aceasta dureroasă realitate, prin *ridicarea unei pietre fundamentale pentru monumentul eroilor evrei, eu văd un fapt cu mult mai periculos decât batjocurirea adevărului: infiltrarea lor în cea ce avem noi*

mai scump, în sufletul neamului românesc.

Fiecare națiune își are sufletul său; el se exprimă concret în toate maifestările vieței. Națiunea care-și pierde sufletul e menită peririi Un singur exemplu: Ungaria din trecutul nu prea îndepărtat. Evreii mulțumită drepturilor politice dobândite aci, se înfiripează adânc în societatea ungurească; ziaarele încurând ajung pe mâinile lor; pun apoi stăpânire pe literatură... Glasul lui Iehova se aude la tot pasul.

„Ceea ce se întâmplă la vecinii nostri Unguri — scria O. Goga în revista „Luceafărul” No. 6 din 1913 — e un proces fatal de încrucișare etnică cu momentele lui de criză firească și cu urmări ca și în alte părți. Sunt puse față 'n față două elemente diferite — eterogene, care vor să se adaptează împrumutat. Deoparte Ungurii băștinași cu caracterul lor bine determinat; dealta Ovrei cari deasemenia pășesc pe arenă în plenitudinea însușirilor de rasă...”

„S'a dat naștere deci în aceeași limbă la două literaturi paralele: literatura maghiară și literatura semită. Una scrisă de Unguri, alta scrisă de Evrei... Într'o limbă nouă vorbește glasul din Iehova.

„Elementul semit fiind mai accesibil formelor de cultură a dat un număr covârșitor de scriitori și a ajuns cu vremea să stăpânească literele ungurește inundând presa și piața literară. În fața actuală a evoluției lor culturale e atât de exorbitant numărul scriitorilor evrei încât aceștia făuresc astăzi *spiritul public al societății maghiare*”.

Pusă odată mâna pe literatura ungurească, sufletul dintre Dunăre și Tisa își pierde tot mai mult din caracterul său specific așa încât la un an după izbucnirea rășboiului mondial Eugen Goga — fratele poetului — scria cu desgust... „Dintre țiganii și dintre puținii funcționari de stat veniți să ne petreacă se desprinde o față acoperită cu pistru, un nas coroiat și-o barbă roșie cărlionțată: rabinul comunității israelite.

„El, cea mai importantă personalitate din Făgăraș, el se găsește să ne țină cuvântare de odio și vorbește cu foc rabinul, îi tremură barba de emoție. Ne

spune să mergem să murim pt. scumpa patrie maghiară, (sigur trebuiau să moară toți creștinii și cu deosebire fostele naționalități din fosta Ungarie, iar ei jidanii să rămăe să stăpânească N. R.) fiindcă nimic nu e mai nobil decât aciastă moarte... Strămoșii nostri când au venit acum o mie de ani și mai bine”.....

Care a fost urmarea acestei contopiri a celor două suflete e de prisos să o mai amintesc fiind cunoscută de toți. Un singur lucru țin să-l menționez. Luminele trecutului trebuie să ne arate calea pe care — avem datoria — să ne-o făurim în viitor. *Vom comite cel mai mare păcat, păcat de neiertat, dacă am trece cu vederea chiar și cea mai mică tendință de-a ni se murdări sufletul, ce până astăzi l-am păstrat curat... Umbrele strămoșilor ne-ar blestema... Să băgăm deci bine de seamă.*

Victor Lăzărescu
stud. în drept.

Jidanul hoț ordinar.

În seara de 25 Iulie s'a întâmplat că un soldat jidan — bageșamă și acela era un erou — cu spurcatul nume de Talic Abramovici, din Reg. 15 obuziere, care venise din T.-Măgurele la Craiova să-și vadă rudele, când s'a isprăvit puralele s'a gândit una și bună să-și exercite adevărata meserie, să fure.

Și s'a ales ticălosul de jidan tocmai o biserică creștină, pe care să o jefuiască, numai că D-zeu sf. l'a bătut, a fost prins.

Adecă un d. căpitan, care trecea prin curtea bisericii Mântuleasa a văzut că un soldat se strecoară în biserică pe o fereastră din dos, dinspre altar, după ce spărsese geamul. A încunoștințat pe d. preot, cu care a intrat în biserică punând mai nainte la fereastră spartă pe crâșnicul de pază.

Tălharul de jidan era în altar scoțocea printr'un dulap, având buzunarele pline „dija” cu obiecte de argint, necesare la oficiere, ca lingurițe, potir, cruciulițe etc.

Noi știm foarte bine că jidovii sunt pungăși, hoți ordinari, dar ne întrebăm de ce nu s'a îndurat să jefuiască sinagoga lui? Poate Iehova îl lerta, și nu-l prindeau dar vezi D-zeu sf. nu l'a putut răbda!

îți din propriiD-voastre venituri, cum trăiau Coulii de sub era imperiului romanCăci a fi Bărbat de stat înseamnă a se acorda o onoare deosebită în Stabazată pe adevărată știință de Ștași pornită din adevărată dragoste etărmută față de popor și țară, *șici decum bazată pe Demagogie și n puțin pe dorința lacomă de a te bogăți, sau în cel mai rău caz, de căi din muncași sudoarea poporului* lar în ce privește pe reprezentanții poporului, — cum i-au botezat dumnor, — întreb: „Dece este plătită și acșta clientela politică, din partideloolitice pe care le conduceți, tot deopor, cu *aproape un million de Lei, zi?* Dece nu consimțiți ca serviciul de Deputat și Senator să se facgratuit, sau în cel mai rău caz se fîntrețină cu mănucarea și dormitulie socoteala cetățenilor într'o casăspecială modernă și cu confort, — pnd construi această casă specială diurnele de azi depe o săptămână, — cum sunt întreținuti, tot de por, soldații și ofițerii în cazărmi? Ee nu consimțiți ca Deputații și Senorii se fie obligați

a vizita săptămână de săptămână sat cu sat, vindecând durerile și necazurile oamenilor care i-au ales, în loc de a leveni la București. *noaptea petrecând iar zua dormind la Cameră ori Senat, și în loc de a se exercita în tot felul murdarul trafic de influență, de samsarile și de gheșeftărie?* Evident că dacă a-ți consimți numai la jumătate, din câte vă însir eu aici, *D-voastră nu a-ți mai putea figura de Bărbați de Stat, nici de conducători de partide politice*, trebuind să vă profesați meseria pe care a-ți învățat-o, și nu a-ți mai dispune de clientela politică de azi. Iar favoriții D-voastre de azi, numiți Deputați și Senatori, pe listele dinainte pregătite, ar fi nevoiți a se reîntoarce la meseria pe care au învățat-o, muncind pe cale cinstită și onorabilă și lăsând posturile de Deputat și Senatori pentru acei ce sunt gata a le ocupa pe propria lor cheltulală. În cazul acesta partidele D-voastre politice *nu ar mai exista, țara ar fi fericită și poporul ar înflori.* Cum însă nu vă convine nici una din cele arătate aci de mine, continuați munca păgubitoare de până

acum neamului și țării, *prostind, mințind și înșelând poporul prin mijlocul cel mai rentabil „Demagogia”, ce vă procură situații sociale, pe care nu le meritați, și vă umple pungile de bani, care de fapt aparțin poporului și țării.* Spunând toate aceste nu sunt condus de nici un gând ascuns, dar sufletul meu arde de dorul fierbinte de a deschide ochii țaranilor cu un ceas mal de vreme asupra adevărului sfânt și curat, ca cea dintâi rază de lumină de soare după vijelia ce înspăimântă și întunecă mîntea omului.

3. Generalizarea ideilor de ură prin massă, le datorim tot partidelor politice. Dl Iuliu Maniu ascultând de sfaturile eruditului franc-mason Alexandru Vaide a generalizat în Ardeal și Banat, prin masse, *ura, pisma și răutatea împotriva fraților din vechiul Regat* sub pretextul demagogic că toți sunt hoți ordinari, mincinoși patentati și înșelători crescuți, vroind astfel să lovească bine în adversarul său politic, cel mai temut, Vintilă Brătianu și în franc-masonul I. G. Duca. Și cum am spus odată, massa neavând rațiune să judece asupra adevăratelor

motive de rea și proastă administrație liberală în teritoriile readuse la sânu mamei, România veche, ea nu numai că a crezut tuturor acestor pretexte demagogice și dăunătoare neamului și țării din toate punctele de vedere, dar ce e mai trist, dorința nebună de despărțire fierbea și spumega în sufletul credul și naiv. E tocmai ceace **do-rește din toată inima Franc-masoneria universală jidănească**, și cred că franc-masonul Alexandru Vaide a servit involuntar loja căreia îi aparține, București, strada Știrbei Vodă Nr. 23. Dl Vintilă Brătianu la rândul său a generalizat ideea că ardeleni sunt regionaliști, că sufletul le bate pentru Budapesta și că inima îl e la Habsburgi *deci ardelenii nu trebuie primiți în slujba Statului, nici în armată la posturi însemnate și că frații din vechiul Regat trebuie să îl boicoteze pe toate căile.* E acelaș lucru pe care îl dorește Franc-masoneria universală jidănească, și nu mă îndoiesc deloc că aceste idei nenorocite i-au fost sugerate de franc-masonul I. G. Duca, adjutantul d-sale de zi și de noapte.

Massa crezând tuturor acestor po-

L. A. N. C. curăță țara de jidani.

Și deoarece căpușile nu se lasă ușor a fi smulse și despărțite de oi, în vederea acstui fapt trebuiesc luate toate măsurile de prevedere.

1. Incălțările de lege se vor pedepsi aspru. Dar mai ales se vor pedepsi acelea, cari tind la înșelăciune, furt, și fraudă, toate fructe ale iubirii de sine și ale moralei jidovești. Celor cari pun bombe la Senat, dezertează la dușman, otrăvesc cu spirt metilic, sauucid la drumul mare cu aceeași măsură li se va răspunde. N'avam lipsă de ticăloși. Numărul lor e și așa prea mare. Rărirea lor se impune, că de nu, ei vor rări pe cei buni, adevărații creștini și muncitori. *Inapol la pedeapsa cu moarte!*

2. *Se va face numărătoarea, din oficiu și pe răspundere.* Suntem de 10 ani în casă și gospodărie nouă, fără să știm ce-avem în țară, și pe cine adăpostim în ea. La numărătoare mai ales se va ținea samă de Neamul Ales, care fuge de numărătoare. Nu i se va mai îngădui să se ascundă în culoare sub numele de român sau de creștin. El își schimbă părul după loc, ca să poată fura mai ușor! Năravul însă și-l ține. Nu li se va mai permite schimbarea numelui lor în acela de românesc sau creștinesc.

3. Jidanul nu apără țara, el e dușman și internațional. El n'are loc în armața noastră, pe care de-atâtea ori a trădat-o de câte ori a putut-o face. Se impune cu o taxă de dispensă din serviciul militar, ce și așa puțin îl aranjază.

4. După lovitura dată speculatorilor Jidani și streini, massele producătoare vor răsufla mai ușor, și vor da înainte. Tot ce trecea pe nemuncite pe mâna speculatorilor, va rămânea să întărească bunăstarea claselor ce produc.

Comerțul își va recăpăta înțelesul său economic și moral. *Reclama de origine iudaică va dispărea.*

Cine are lipsă de un lucru, se interesează el însuși, atunci, când împrejurările de cumpărare i sunt prielnice. Nu cumpără lucruri de prisos, cari puteau încă rămânea și nu se încarcă cu datorii. Cu totul altfel stă lucrul astăzi cu

reclama și laudele ei mincinoase. Dacă acestea nu aduc destul mușterii, să-i șpeculeze, apoi te caută el, călcându-ți casa și oferindu-ți marfa în rate și pe datorie. Cu vorbe dulci și înșelătoare, îți fură ochii, îți rupe capul și te bagă în datorii, fără de cari puteai fi. Astfel se propagă luxul imoral care duce la sărăcire, la hoție și la corupție. Din lumea mulțumită în simplitatea sa, se formează una nouă, fudulă și plină de nemulțumiri.

5. *Noi vom lucra deci și contra luxului.* Nu vom permite importul de stoffe și mătăsuri streine, cu care să-i poată scoate ochii cucoanele cele bogate și fudule, acelora mai sărace, însă tot atât de fudule. Mulțumiască-se cu stoffele și borangicul nostru. Și mai ales ne vom întoarce și vom îndruma și pe alții la portul nostru național. Aceasta va reda femeilor noastre ocupațiunea, ce le leagă de familie și casă; ocupațiune pe cât de folositoare pe atât de distractivă, în locul spoielii și glanțului de azi, imoral și păgân.

6. Se va curății literatura de operele jidovești și de acelea, influențate de ei.

7. În cinematografe și teatru nu se vor juca decât bucățile ce nu jicnesc în educația morală și creștină. *Afară cu „Vrăjitoarea“*

8. În petreceri și joc se va reveni la jocurile și porturile naționale.

Toate aceste măsuri sunt de natură, de-a face din poporul nostru un popor sănătos și lucrător. Câștigu-i rămâne întreg, cheltuelile scad: Va începe să plătească și să scadă din datorii, cari așa cum mergem, ne dau de răpă.

Prof. N. Popa.

Dr. Dionisie Benea

și-a mutat locuința în
B-dul Regele Ferdinand Nr 4.
Consultațiuni medicale
între orele

11—12 a. m. și 5—6 p. m.

negriri și defaimări lașe demagogice, nu numai că le suportă dar chiar tăcea și plătea cearta dintre frații de același neam și sânge, iar *Franc-masoneria trăgea foloase reale, intensificând această luptă prin aruncarea capitalului bancherilor săi asupra României, prin formă de împrumut, zălogind averile țării și secătând pungile cetățenilor prin criza de bani.*

Din această luptă nebună și ceartă dăunătoare între frații de același neam și sânge a rămas învingătoare Franc-masoneria; dl. Vintilă Brătianu nevrind a accepta ca capitalul străin, — recte a marilor bancheri jidani, — să domnească asupra capitalului liberalilor în Românie; pe câtă vreme dl Iuliu Maniu neavând nici un capital și partidul dsale fiind dator până la grumazi la băncile jidănești, în frunte cu banca Marmorosch, Blank și Comp din București, iar partizanii săi fiind rupți de flămânzi de așteptarea de 10 ani de zile după Putere, a primit toate condițiunile de împrumut dela bancherii jidani a *Franc-masoneriei, triumfând astfel banca Marmorosch, Blank și Comp asupra băncii liberalilor „Banca Ro-*

mânească“ și astfel am ajuns cu control la „Banca Națională a României“, în persoana jidanului polon Carol Rizst, franc-mason marcant în loja din Paris, pe care poporul trebuie să-l plătească acuma cu 5 milioane de Lei pe an. Tot astfel am ajuns la zisii experți străini, pe care guvernul Maniu, vrând nevrând, trebuie să îl tolereze în chestiunile financiare a țării, plătindu-i tot poporul român, și care de fapt sunt *controlorii finanței internaționale jidănești și absolut toți membrii în loje franc-masonice.*

Cuziștii au deplind dreptate afirmând că guvernul Maniu e guvernul jidanilor, că Franc-masoneria e stăpână și în România acuma, cărmuind țara și poporul din umbra d-lui Iuliu Maniu. Iată unde ne-a adus înconștința politică și lipsa de rațiune a massei.

4. *Conștința forței absolute a masei, e cea mai teribilă amenințare de primejdie pentru siguranța existenței și rezistenței statului.* Am văzut cum în luna August 1928, sute de țărani din cele mai îndepărtate colțuri de țară, în oarba lor prostie, hrănită de făgăduiele mincinoase a oamenii-

„Ardelean“ și „Regățean“

Două cuvinte menite să despărță și să învrăjbească pe frați. Noi toți suntem români. Toți ne tragem din aceeași viță și toți avem suferințele noastre din trecut. Pământul acesta este al nostru și dacă ar putea vorbi, multe ne-ar putea spune din cartea vieții poporului românesc.

În acest pământ sunt moșii și strămoșii noștri care prin faptele lor, prin străduințele și munca lor, ne face să-l iubim și să fim legați de el.

În acest pământ stau dormind în vecie, camarazii cu care noi am plecat în floarea tinereții la războiu și care nu s'au mai întors.

Acest pământ a fost stropit cu sânge pe toată suprafața lui.

Eram în războiu pentru o țară străină și am auzit că frații noștri liberi se mișcă pentru a intra să ne descătușeze de lanțurile ce ne țineau legați de sute de ani.

— Eram în războiu și știam că frații noștri au intrat în focul nestins și luptă numai cu baioneta și cu sufletul de frate, căci nu aveau cele ce le trebuiau pentru un măcel pregătit în ascuns de atâtea vreme. Eram în războiu și am auzit că frații noștri din România liberă mor pe front cu gura plină de țărână, dar și cu vorba „vrem Ardealul“. Voiau să-și vadă frații, voiau să-i cunoască, voiau să-i facă să se bucure de bucuria libertății. Au murit mulți, foarte mulți, nespeculându-și sângele, pentru că Românii nu au știut așa ceva niciodată. — Mulți au rămas în neputință de a mai munci, căci au avut nenorocul sau — norocul — nu știu cum să zic să nu greșesc — că au rămas bolnavi, cu trupurile sfărțicate, și cu oasele ciuntite, dar cu sufletul împăcat și mândri că au ajuns scopul urmărit: unirea tuturor sub un nume, sub o lege, sub un rege și pe un pământ.

Dar gunoiiului de dincolo de Carpați, ca și gunoaielor de dincoace de Carpați, căci fiecare casă are gunoiiul ei, dar încă o țară, nu le-a convenit o unire sinceră și curată și au aruncat cuvintele de ură, cuvintele de dușmănie, cuvinte de despărțire, numai și numai să tragă foloase,

fiincă turma împrăștiată mai repede poate fi sfășiată.

Oamenii politici nechibzuiți și în necumînțenia lor, au găsit aceste vorbe, care astăzi sunt numai de ocară.

Ne mirăm însă că au văzut pe frații de dincolo, sau cei de dincolo pe aceștia de dincoace că le sunt dușmani și nu au văzut că între ei mai sunt și alții cari nu au aceeași limbă, aceleași obiceiuri, aceeași lege, același port și nici același suflet și contra acestora nu a strigat nimeni, nu a cerut nimeni ca să plece de pe aceste pământuri ale Ardealului, nici să se ducă de unde au venit. N'au cerut acest lucru pentru că maicudragprivescpestrăinii cu cari stau cot la cot și la aceeași masă, decât pe frații lor.

Eu știu un lucru, că fratele meu îmi este frate ori cum ar fi el. Oricât de blestemat ar fi, oricât de rău, oricât de prăpădit ar fi, dacă îmi este frate și dacă așa avea o bucată de pită în mână, tot lui i-ași da întâi, căci mi-i frate și nu i-ași da străinului, căci pentru mine, tot străin este și va rămânea în veci așa. — Mă doare inima de străin, dar de fratele meu, mi se rupe, chiar el fiind „regățean“.

Dar aceste vorbe de ocară pornite cum am spus din gura oamenilor politici, care nu au altă treabă, decât a arunca sămânța vrajbei, căci omul care nu are ce lucra, îi dă dracul de lucru, au ajuns și la cei mai mărunței.

Noi invalizii am înțeles mai bine cuvântul de frate și de aceea noi îi iubim ca pe noi singuri.

Noi știm că ura nu clădește, ci numai dărâmă, pe când dragostea dă tărie, dă putere și unește sufletele la un loc.

Noi am pornit la drum cu dragostea deapropelui nostru, de fratele nostru, de neamul nostru, de cei ce sufăr cu noi împreună.

Și unde este dragostea creștinească va fi bucuria bucuriei.

*Avisalon Nușu, invalid
Președintele Asociației I. O. V.
Cluj.*

lor d-lui Maniu și derutați de zările jidănești „Dimineața, Lupta, Adevărul, Curentul și Cuvântul“ din București, pentru că să nu mai vorbesc și de scuipătoarele de tipar săptămânal a partidului, z'is, național-țărănesc, cum e gazeta „Foata Poporului“ din Sibiu, și-au lăsat lucrul, masa și casa, alergând la adunarea dela Alba-Iulia, unii dintre ei chiar înarmați cu ciomege și topoare ca Moșii, dintre care mulți nici nu știau barem despre ce e vorba la Alba-Iulia, ci porniră la drum fiindcă, cum îmi spuneau unii, așa le-a spus preotul și un oarecare domn care a venit la el în sat în propagandă, contra hoților de liberali care le-a luat pădurile. Așa știu ei dela preot și dela partidul, z'is, național-țărănesc, pe câtă vreme realitatea era, mai e și azi, că *Pădurile Moșilor le-au mâncat rând pe rând, toate partidele politice în tovarășia jidanilor Tischler Mor și Companie.*

E lesne de înțeles că în această atmosferă masa fanatizată până la extrem ar fi omorât imediat pe oricine care ar fi îndrăsnit a-și ridica glasul împotriva d-lui Iuliu Maniu, explicân-

du-le cinstit cauzele și motivele care l-au silit pe dl Maniu a recurge la această mașcaradă politică și circambulant de oameni.

Conștința forței absolute era atâtea de înfierbântată încât în orice moment ar fi executat orice poruncă a d-lui Maniu.

Spionii liberarilor și persoanele de încredere a Inaltei Regențe trimise anume la Alba Iulia văzând că nu e de glumit cu acest joc de foc, reîntorcându-se la București și raportând atât încăpăținatul domn Vintilă Brătianu dar mai ales *cumînțenia și înțelepciunea Inalților Regenți* erau convinse că primejdia bătea tot mai stăruitor la porțile României întregite.

Franc-masoneria își ajunsse scopul și aci, prin oamenii săi devotați și prin gazetele în slujba sa.

Evident că azi toți țăranii care luaseră parte la această adunare s'au demetect din această prostie oarbă; *oamenii dlui Maniu punându-le și mai grele lanțuri la gât și înjugându-i și mai bine la carul chinului, durerilor și suferințelor.*

Și acum, — înainte de încheierea

Avu'ta Țara și Neamul folos de improprietățile făcute prin reforma agrară?

Dacă examinăm felul cum s'au făcut improprietățile trebuie să răspundem la întrebarea de mai sus cu un: *nu*, sau: *foarte puțin*. Și iată pentru ce. În prima linie în cele mai multe părți ale țării, pământurile bune, cari trebuiau împărțite celor îndreptății la improprietăre, le-au acaparat politicianii păcătoși și rudele lor, prin mijlocul murdar așa numit: „schimb”; luând adecă — prin diferite intervenții josnice — pământul bun de prima calitate, și adeseori mai mult chiar, pentru pământul proscris slab, mlăstinos, răpos, urmând a se improprietări săracii, cei îndreptății, adevărații agricultori, nu cu pământul fructifer, pentru care statul este gata să plătească optanților d. e. miliarde grele, ci cu nisipul și bălțile provenite din schimbul făcut, de politicieni fără deosebire de partidele politice, cărora aparțineau.

Cei îndreptății s'au ales cu nimica. Au vândut puținul lor avut de acasă pe un preț bagatel, și fiind colonizați s'au coborât din munții. Au făcut datorii să-și poată construi câte o căsuță, în foarte multe cazuri, abia câte o colibă și fiind cameții mari, pământul nedând roadă, cei mai mulți au ajuns deja la răpadă de lemn, la tobă, plini de datorii și blăstămându-și soarta și ora când s'au hotărât să plece, să fie colonizați. Așa au pârțit coloniștii. Dar nici cei, cari au primit acasă lotul cuvenit celor îndreptății, n'au umbat mai bine.

Aceștia au făcut datorii ca să-și cumpere câte o vită cu care să lucreze pământul. Abia au plătit însă bleții de ei în câțiva ani interesele, din capital nimic. Truda munca lor a spulberat-o vântul, datorii a rămas întreagă, și azi când este permis să-și poată vinde loturile cu cari au fost improprietăți, nu mai capătă pe acele imobile nici atât ca să-și poată achita datorile.

Și apoi primejdia cea mare este că toturire celor improprietăți, dacă guvernul nu va interzice prin lege posibilitatea de a le vinde la străini sau instituții, bănci străine, vor ajunge toate pe mâin străine și în special pe mâna jidanilor. Iată de ce spun că Țara și Neamul nu are folos de improprietări, așa cum s'au făcut. Și nu ne sfilim a crede că reforma agrară și în special executarea improprietărilor a fost inspirată și susținută de jidani în favoarea lor. A fost o cursă jidovească întâi de a fărâma și apoi a acapara imobilele rurale, căci pe cele dela orașe, cu mici excepții, le aveau deja pe toate în stăpânirea lor.

Soluția ar fi ca guvernul actual, deși chestiunea este foarte gîngășă și complicată, să revie asupra improprietărilor, începând cu schimburile de imobile făcute de toți politicianii și cei cari sunt membrii ai partidului național-tărănesc, iar celor improprietăriți ca „îndreptății” să li se dea împrumuturi efective din „Creditul Agricol”, care sperăm că după așa multe scremături, se va realiza totuși.

Scurt: cei cari s'au ales cu moșii estinse pe urma schimbului, să poțtească să-și la îndărăpt pământurile, ce le-au avuți; dela cel improprietăriți pe nedreptul, să fie luate pământurile și toți cei îndreptății, dar până acum — fiindcă n'au avut sfinți la Ierusalim — neimproprietăriți să fie improprietăriți și apoi să li se pună la dispoziție împrumuturi efective din „Creditul Agricol”. Acest lucru este de dorit, ar fi frumos și cinstit și de mare folos Țării și Neamului.

Ne va auzi cineva? Se va săvârși aceasta operă națională? sau se va aștepta până va veni L. A. N. C. la putere să o îndeplinească ea?!

Vom vedea!

Nestor.

Dr. Dr. Ștefan Albu directorul institutului obstetric (a clinicei de femei și școalei de moașe) a luat titlul de *docent universitar* în urma examenului depus la universitatea din București.

Medicii din Arad cuprinși de sinceră bucurie și vie satisfacție pentru frumoasa și binemeritata distincție de care a fost împărțit dl. director, l'au sărbătorit, aranjând un banchet în onoarea d-sale.

Dr. Dr. Albu este primul — și cine știe până când ultimul — medic român din părțile noastre, care a binemeritat titlul ce i-s'a dat.

Este un model de om cinstit, muncitor și modest. Tace și lucrează. Re-numele bun l-i fac însă nenumăratele femei grav bolnave, care numai marelui purtări de grijă, au să-și mulțumească nu numai micșorarea suferințelor chinuitoare ci și viața însăși.

Fiecare bolnavă este tratată cu același blîndețe, cu același interes și cu aceeași dragoste; mîngăiat, mulțumit și satisfăcut este doctorul Albu nu prin reclame deșarte ci prin convingerea că a putut face cuiva un bine, a putut ajuta celor suferinzi.

De aici încrederea, stîmna și devotamentul desăvârșit de care se bucură din partea tuturor celor cari îl cunosc și în special din partea bolnavelor.

Îl felicităm din toată inima!

**Cețiți și răspândiți, ziarul
„Apărarea Națională”**

înghite cu noduri și plătește cu ultimii bănuți. Țăranul român se desmeteește greu, dar odată desmetecit el rămâne la lumina câștigată prin proprie convingere.

5) **Massa nu examinează niciodată**, cum am văzut din cele relatate aci. În privința aceasta așa putea argumenta cu alte zeci de exemple convingătoare. Mă mîrginesc asupra unui singur fapt. Sub guvernarea liberalilor și averescanilor am avut chestia experimentului Carol, pe care toate partidele politice o exploatau după interesele lor de partid și de stomac, iar masa înghitea tot ce scrieau zărele jidănești, — cum dealtfel înghite și astăzi orice — și credea tot ce i se spunea cu gura mincișorilor din partidele politice. Massa niciodată nu s'ar fi gândit să examineze care sunt adevăratele motive asupra experimentului Carol, în trecut jertfa partidelor politice iar azi moneda lor de bătaie, decate ori le cer interesele lor de gheșeft politic, dictând deschiderea chestiunii.

***

Fluturi și vespi!

„Trecutul și prezentul ca fluturi. Iar viitoriul ca vespi”.

Ce învățătură putem noi românii lua din pilda sus amintită?

Știm că vara fluturii în roluri mari se pun pe locuri umede, ca să-și hrănească corpul (iar loc de adăpost au suc frunzele arborilor); vespii se strâng și ei la olaltă și-și fac faguri (casă), loc de adăpost, unde toți la olaltă stau scutiți ori de ce vremuri rele.

Și după cum am zis mai sus că fluturii se pun pe locuri umede, (pentru hrană) ei sunt jucăria copiilor și așa — ca toți copiii de obicei, — odată un copil se luă cu nulaia după ei (fluturi) și ajunge la o baltă unde erau o mulțime de fluturi. Copilul cum ajunge trage de nulaia între ei, pe care îi ajunge nulaia îi omoară pe loc, iar ceilalți, se iau la sburate, care pe unde poate.

Copilul merge mai departe și ajunge la o casă, unde sta un bătrân afară, care văzuse copilul ucigând fluturii și bătăndu-și joc de ei.

Și bătrânul zice copilului: copile vino încoaci și vezi că la streșina casei mele este un fagure de vespi și stă la ușa fagurelui un vespe. Vino și-l lovește și pe acela cu nulaia. Iar bătrânul stă puțin și se gîndește și apoi zice: da moșule, vād vespere acela dar nu-l lovesc, căci mă tem; iar moșul întrebă pentru ce te temi? te temi de un singur vespe iar de atîția fluturi nu te-ai temut? atunci răspunde copilul: da! de fluturi nu m'am temut cu toate că au fost mulți, pentru că eu dacă am mers cătră grămada de fluturi, am mers fără frică fiindcă sautinelă lor nu l-a înștiințat ca să se apere contra mea, iar de voi merge să lovesc acest vespe, să vezi că toți vespii câți sunt în fagure ies în apărarea acestuia unu, și va fi val de capul meu, căci toți țin laolaltă, sunt uniți și-și dau chiar și viața unul pentru altul. Toți năpădesc cu acele lor asupra mea cu toate că nici ei nu mai au viață după ce mă înpung, dar țin laolaltă până la moarte.

De aici vedem că pe toți cei organizați și uniți nu ușor pot dușmanii să-l repue, dar pe cei lași și negândiți la ce poate să-i ajungă peste un ceas, peste un an sau chiar peste o mie de ani, ușor pot fi repuși, ca și fluturii neuniți și nesocotiți la răul, ce poate să li se întâmple chiar în ceasul acela.

Fraților! de aici vin să amintesc, că noi românii am fost în trecut și chiar și de prezent suntem mai aproape de fluturi, decate de vespi, ceace se vede

de acolo că noi, adecă strămoșii noștri nefiind uniți, străinii care cum au venit și au dat între ei cu nulaia unii au rămas morți pe loc iar alții au zburat ca fluturii în toate părțile adecă unii la ruși, alții la austrieci, la unguri la sârbi, la Bulgari, la Greci, la Turci etc. unde ne-a svărlit nulaia dușmanului, penrucă au aflat în noi neunire ca băatul la fluturi.

Da și greu ne-a fost, *celă ce și tatăl ceresc ne-a crezut și s'a și 'ndurat de ne-a încheat sub o stăpânire sub domnia marelui rege Ferdinand al României*. Căci numai puțin dacă aruncăm privirile îndărăpt vedem multe suferințe îndurate d. e. știm din timpul răboiului, că noi ne aflam sub stăpânirea Austro-Ungară, și cum am fost noi văzuți pe acele vremuri din partea stăpânilor noștri! știm că se recivrau bucate pentru război din toate părțile țării, dar din părțile cu comune românești era chiar o nefericire pentru români, căci statul recivra aproape toate bucatele, ba'n multe locuri nu rămănea nimic, și trebuia, beții românii, să ia lumea'n cap ca să-și capete bucate pentru mîncare și știți unde mergeau? Mergeau tot în acea țară după bucate, la satele ungurești și nemțești fiindcă acolo recivărilor nu se făcuseră ca'n satele românești, acolo se găseau bucate și pâine destulă, căci erau cotărcile pline de cucuruz și hambarăle pline cu grâu.

Și când i-se făcea milă la câte o unguroaică de bietul român pălit de foame, și-i dădea câte un dărab de pâine, apoi bietul român nu mai putea de bucurie. Căci nu știa, socotea că bagsamă așa ni nouă soarta, să'ndurăm, ca fluturii. Iar azi dacă ne-a ajutat bunul Dumnezeu de am scăpat din acea căliscă și suntem slobodzi, nu se cere alt ceva dela noi, numai să fim ca vespi în coliba lor, să avem bună sautinelă; când nu ne atacă nimenea, să nu atacăm, dar când cineva ar îndrăzni să ne atace numai din o parte atunci ca vespii, până la unul, să ne apărăm, după cum am amintit mai sus că vesperele înpunge cu acul său, cu toate că-și dă și viața dar el celui ce-i face rău îi întoarce, după putința sa.

Insă unire nu este și va fi numai dacă vom lăsa partidele la o parte, cum le-a lăsat Italia. Căci după cum se scrie prin zăre, Italia a lăsat partidele și a perit și ura din acel neam temut, și astfel azi este puternic și Pentru țara noastră singură „Liga Apărării Naționale Creștine” ar fi care să ne strângă într'un singur mînunchi și nu înmulțirea partidelor, căci înmulțirea partidelor înseamnă dezbinarea poporului, așa ca împrăștierarea fluturilor.

Ineu la 29 Mai 1929.

George Mărian.
Țăran.

acelui capitol, — să vă mai povestesc un caz semnificativ de la această adunare din Alba-Iulia:

„Vorbînd dl. Mihalache toate posibile și imposibile despre administrația liberalilor, făgăduind tot felul de îndreptări nerealizabile, un preot din județul Hunedoara aproba frenetic și aplauda cu spume la gură, iar un Țăran, — la stînga mea, — din județul Mureș striga de îmi asurzea urechea: „Bravoo! ... Trăiască Mihalache!” Când apoi am întrebat pe acest preot, — al cărui nume nu îl spun din stima pentru preoțimea cuminte, — dacă știe despre ce a fost vorba mi-a răspuns sincer: „Nu știu de, dar așa trebuie să fie cum a spus dl. Mihalache”, iar Țăranul dacă știe de ce a strigat, „Bravoo și Trăiască”, mi-a răspuns deasemenea că *nu știe dar fiindcă toți au strigat, a strigat și el și crede că trebuie să fie vorba despre ceva bine*”.

Numă îndoiesc de loc că astăzi atît preotul cât și Țăranul acesta s'au căit și sunt conșinși că adunarea dl. Maniu dela Alba-Iulia a fost o simplă arză politică, pe care azi poporul o

Orator și Masse

Din exounerea făcută în capitolul precedent rezultă destul de lămurit că oratorul neavând a face în adunări populare cu teme și probleme ce reclamă rațiune și cugetare cu critică, trebuind să vorbească după placul și dorințele massei, poate fi sigur de eșec dacă nu s'a acomodează și nu corespunde acestor cerințe a massei. Deci Demagogul întotdeauna se va folosi de această boală, agravând-o, cât posibil mai bine și mai mult, spre folosul intereselor sale personale și de partid politic. Astfel va evita cu premeditare adevărul și va ocoli cu precauțiune orice chestiuni de lămurire, precum și orice fel de argumente doveditoare, ce la un moment dat îl pot fi fatale pentru scopul său de a ține pe cât e posibil mai mult în întuneric masa în munca sa de exploatare. Nu prin dovezi, nici prin expuneri lămuritoare, se câștigă aprobarea și aplaudarea massei în adunări populare, ci prin curajul de a declara de „sfânt” și de a afirma de „adevăr” ideile mincinoase pe care i le-al băgat în cap măgulind-o, și pe

care apoi masa le susține și menține cu convingere fanatică, până ce nu își dă singură cu capul de perete desmetecinduse. În cazul acesta singura salvare a Demagogului e fuga bună din fața poporului, altfel cu siguranță va fi țeselat bine. Și în cazul acesta se adeverește cumînțenia proverbului: „Fuga e rușinoasă, dar e sănătoasă”.

Massa întotdeauna așteaptă să fie cucerită prin cuvântări ce înfluencează și sugestionează și niciodată prin vorbiri din care poate învăța lucruri bune și frumoase. Îmi aduc aminte, scriind aceste rânduri, de prea mult regretatul, mare patriot, Take Ionescu cu care duzându-mă în 1919 la Brașov și în 1920 la Satu-Mare unde candidase de Deputat Independent, după ce dl. Alexandru Valda Voievod se opusese cu mâinile și cu picioarele de a-l vedea Deputat în Ardeal, cum dealtfel și dl. Maniu, lucru destul de rușinos și pe care regretatul Take Ionescu îl spusese cu lacrimi în ochi de durere și chin față de urlașă sa muncă nobilă pentru eliberarea noastră a ardelenilor și bănuțenilor din ghiarele de tigri a

C. F. R.

Ce pungăși a mai făcut jidanul Reichenberg când era șeful depoului mare de locomotive din Arad:

1. A executat 2 sobe de bucătărie cu materialul și lucrătorii cfr.

2. A făcut 2 grătore de fript carne cu materialul și lucrătorii cfr.

3. A făcut două dulapuri de haine (garderobe) cu materialul și lucrătorii cfr.

4. A făcut o masă turcească de fumat cu materialul și lucrătorii cfr.

5. A făcut 3 porți de lemn pentru curtea casei sale din Timișoara cu materialul și lucrătorii cfr.

6. A făcut una ușe din lemn la casa sa din Timișoara cu materialul și lucrătorii cfr.

7. A luat din depoul mare un rezervor de fer de 1 m. c. capacitate, o pompă de mână, robinete de bronz și împreună cu un motor electric le-a transportat la casa sa din Timișoara, pentru a scoate apă din fântână, toate aceste obiecte au fost vândute în Oct. 1928 cu suma de 8000 lei mec. Grand Iosif, care a refuzat să le primească deoarece ing. Reichenberg nu i-a dat facturile legale pentru cumpărare. Nici până astăzi nu a înapoiat suma de 8000 mecanicului Grand Iosif.

Din lemnele depoului aduse de la Zam în 1929 s'au refuzat 175 m. c., ca fiind de proastă calitate. Aceste lemne au fost vândute de către ing. R. la particulari. Cu ocazia cercetărilor s'a descoperit că firma a înlocuit numai 156 m. c. Ing. R. însă a raportat fals că s'a înlocuit întreaga cantitate.

Cu ocazia vânzării celor 175 m. c. de lemne refuzate s'a dovedit că a vândut nu numai lemnele refuzate 175 m. c. ci 400 m. c., adică 225 m. c., s'au vândut din lemnele administrației c. f. r.

Până în prezent pagubele produse din furturile diferite se evaluează la circa 480.000 lei și a depus numai 110.000 lei în mâna comisariului care-l anchetează.

9. În anul 927 și 928, a transportat cu elevii școlii de ucenici și cu un căruț tras de măgar la locuința mamei sale circa 4 vag. de lemne tăiate din lemnele depoului.

10. A cumpărat 4 vagoane de cartofofi cu prețul de max. 2 lei kgr. și le-a vândut cu 3° la personalul depoului și la particulari însușindu-și câștigul, iar un vagon din cele 4 s'a dat tot cu 3° lei kgr. Cantinei școlii de ucenici

care era sub conducerea sa.

Circa 3000—4000 Kgr din cartofii școlii de ucenici neputând fi utilizați s'au stricat și urmează a se arunca.

11. A utilizat pentru nevoile sale familiare lemne și cărbuni din ale depoului.

Va urma

Cum înțelegeți dl Csiszár, funcționarul statului român să-și facă datoria!!

În ziua de 13 Iulie sosește o telegramă în gara Gurahonț cu conținutul următor: plata lucrătorilor se va face de către cassierul Csiszár, care va fi găsit de șeful magaziei.

În seara zilei de 14 Iulie a sosit în adevăr dl anunțat pentru a-și face serviciul, cu care a fost însărcinat, dar în loc de a merge la camera de rezervă s'a abătut pe la dl magaziner Titsch, unde a chefuit toată noaptea, așa că în ziua de 15 Iulie dimineața când au fost concentrați toți lucrătorii dela două districte a întreținerii pentru a-și primi mica lor plată, în zadar așteaptă întreg personalul dela ora 7 a. m. D-l cassier Csiszár nu vine, el dormea, că doară acea era misia sa regulată obișnuită cheful, iar după chef, puțină odihnă. Au mers câteva ștăfete după el pentru a-l scula, dar degeaba, ori ce încercare a fost zadarnică. Cei 100 lucrători, cari erau concentrați și cari își aduseseră și nevestele cu el pentru a le da parale spre a-și face târguieii, căci în Gurahonț era și zi de târg săptămânal, au așteptat blânzi, liniștiți până pe la ora 10, când s'au indignat toți contra celui nevinovat a d-lui Ing. Schlopu, cu care apoi au plecat împreună la locuința magazinerului, de au sculat pe dl cassier. Întrebăm On. Dir. Gen. că cine le plătește acestor lucrători pe timpul cât au stat de geaba așteptând din neglijența acestui bețivan ordinar?

Ne place a crede că numitul domn, sau mai bine zis bețivan, și-a primit speșele sale de deplasare, că a fost la chef. Rugăm ca toți acei lucrători să fie achitați din salariul acestui d. cassier, care după cum suntem informați în luna Iulie a făcut asemenea bravuri și la Pâncota și Ilia, în stare de beție. Ne permitem a ne mai întreba că ce fel de lucrări săvârșeste numitul domn în birou la Div. 5 de contabilitate căci în oarele oficioase aproape tot timpul îl aflăm în prăvălia-birt a jidanului Iacobovits din Calea Radnei, bând la vin? și oare de unde are atâtea parole de își permite, așa luxuri fiindcă pe când era funcționar la M. A. V. era să răcuț?! Știm că pe când conducea biroul de ordonanțare dela ori ce pretenziune își socotea — pretindea câte un bun sperț! Se poate că a sperat și dela aceea plată sperțul de 10% pentru d-lui cum era obișnuit. Vom reveni.

sanguariniilor magnați din Budapesta, și le spun aceste nu pentru că așa fi fost vreodată Takist, fapt pe care Dnii Vaida și Mantu îl cunosc destul de bine, totuși din partea d-lui Vaida mă pot aștepta și la această calificare mai ales după ce a avut curajul a declara fără rușine la 9 Decembrie 1928 în sale „DACIA“ din București că noi cuiziștii suntem unealta liberalilor, îmi aduc aminte spum, cum regretatul Take Ionescu nu găsisse ecoul necesar în sufletele masei adunate vorbindu-le frumos și dulce, așa cum știa numai Take Ionescu, unul dintre cei mai mari oratori pe care l-a avut România, orator cu nume mondial și cu „gură de aur“ cum i se zicea în România veche. Vocea sa sonoră ne străpungea inima, Figura sa ne înălța sufletul și Cuvintele sale ne storceau lacrimi nouă celor cu carte mai multă sau mai puțină, — căci nu toată lumea poate fi atât de deșteaptă ca spre pildă șefii de cabinet a dlui ministru Vaida, — totuși țărani dove-deau neinteres, pentru că să nu zic indiferență.

După cuvântare întrebând pe unii dintre țărani dacă a mai auzit pe cineva vorbind atâtea de dulce și frumos, și cum le-a plăcut, mi s'a răs-

puns: „Știe bine vorba domnului asta învățat, dar de ce nu ne-a făgăduit și dumnealui că va muta pe popa și pe notar, așa cum ne-au făgăduit și domnii dela Sibiu, dela „Conțiulul Dirăghent“. Nu fac nici un comentariu la acest răspuns, dar afirm doar atât că preotul și notarul acestor oameni, primul român unit, secundul jidan maghiarizat, funcționează și azi, deși de atunci au trecut aproape 10 ani cu guvernarea tuturor partidelor politice. Motivul netransferării? Unul singur! Amândoi au servit de agenți electorali, rând pe rând partidelor politice.

Așadar masa e dornică după vorbe goale, după palavre, și se lasă cucerită de influențe sugestive, fapte ce să pot lesne câștiga mai ale dacă oratorul e familiarizat cu mentalitatea masei împrumutată din planurile sale demagogice. Evident că Demagogul ce să bucură de renume, câștigat prin deschilderea pungii în fața reporterilor de zlare, va avea formată autoritatea deja în fața masei, fără ca să-l fi văzut sau auzit vreodată. Dar faptul acesta nu trebuie să descurajeze pe tânărul orator, necunoscut încă. Încercându-și creierul și gura pentru

Cerc religios și sfințirea Monumentului Eroilor din comuna Mocioni.

Duminecă în 28 Iulie a. c. credincioșii comunei Mocioni, au avut clipe de reînălțare sufletească. În aceia zi s'a ținut obișnuitul cerc religios, la care au asistat d. preoți: Ioachim Turcu, Medrea, Covaciu, Popa, Tomuța, Givu și I. Turcu. După serviciul Divin părintele Iosif Turcu, a ținut o frumoasă predică credincioșilor, cari de astădată s'au grăbit la sf. biserică într'un număr neobișnuit de mare.

După terminarea serviciului Divin, urmează sfințirea Monumentului Eroilor, ridicat în curtea bisericii din inițiativa distinsului părinte Givu din Loc, care a luptat cu mari greutate pentru ridicarea acestui frumos monument, punându-i-se nenămurate pedici din partea prea hădosului și spurcatului fiu alui Iuda: Fodor zis Armin din același comună. Parastasul s'a săvârșit cu multă evlavie de către cucernicii preoți. După părăstas a vorbit părintele Tomuța din Lupești foarte emoționant storcând lacrimi din ochii credincioșilor.

Vorbește cu mult sentiment, ca reprezentant al studenției de pe valea Mureșului și în numele „Ligi Apărării Naționale Creștine“, dl. student teolog Horea I. Vișoiu, care prin cuvinte alese arată marile jertfe de cari s'au făcut capabili eroii noștri prin vitejia lor neîntrecută.

După terminarea acestei solemnități se dă o masă comună, unde este sărbătorit părintele Ioachim Turcu, care timp de 42 ani, a servit cu multă credință sf. altar al Domnului. Prin demisia S. Sale din calitate de președinte al cercului religios, se alege cu unanimitate părintele dl Medrea din Baia.

Credincioșii comunei Mocioni, au rămas foarte satisfăcuți de atențiunea deosebită ce li-s'a acordat prin participarea cucernicilor părinți la sfințirea Monumentului, ridicându-se astfel nivelul solemnității.

În ziua de 27 Iulie a. c. pe la orele 3 d. m. s'a deslănțuit asupra comunei Lupești și Baia, un puternic uragan care a ținut aproape 2 oare, cu o cădere de peatră în mărimea unui ou de găină, nimicind semănăturile în întregime, spărgând ferestrele descoperind și spărgând acoperământurile caselor mai slabe; în Lupești a fost

surprinsă o femeie afară la câmp spărgându-i capul.

Amintim că aceste două comune sunt situate pe niște dealuri între păduri, iar locuitorii trăesc numai din pomărit, având imense moși, dar din cauza gerului grozav din iarna trecută, moșile toate au înghețat așa că în acest an n'au adus nici un rod și după deslănțuirea uraganului sunt toți disperăți deoarece ce nu mai au nici un isvor de venit și sunt cu animale cu tot expuși foametei.

Forurile competente, Camera Agricolă și Consiliatul Agricol al județului Arad, sunt rugate a cerceta cât mai cu deamănuntul situația în care se află locuitorii acestor comune și a interveni la Ministerul respectiv, pentru a fi ajutați și despăgubiți.

D. T.

Un învățător...

care face rușine tagmei și rudelor lui este fostul inv. V. Popoviciu din Bărzava. Dând ascultare otrăvurilor lui Ișig, a devenit un alcoolist pătimaș. Din postul de inv. oamenii înțelegători, superiorii lui, văzând că nu mai este demn de funcțiunea frumoasă de „luminător al satelor“, l'au dat afară și astfel partea cea mai mare a zilelor o petrece în cârciuma întunecoasă și puturoasă a jidanului cântând, întonând la „Doine“ ca să-și mai uite de datorii... I se potrivesc admirabil versurile marelui prof. A. C. Cuza:

„După împărțit se plânge
Cuviosul Damaschin
Că i s'a dat un sdrob de pâine
Și numai un strop de vin...“
Și probabil că după ce a fost dat afară din oficiu se va fi plâns:
„Că nu-și păzește slujba lui
Natura-i vinovată:
Șar bate capul bietul om
Dar n'are ce să-și bată!...“
Iată ce-l în stare să facă alcoolului jidanului dintr'un d. învățător, care nu de mult răspânda razele de cultură asupra copilașilor întocmai ca un „Far“, care-și răspândește razele sale de lumină asupra valurilor mării!

Dragi Români feriti-Vă de beutură!!

N. D.

scoaterea de făgăduieli irealizabile, pe care totuși însă le va afirma de realizabile cu toată tăria de cuvinte măgulitoare și repetând mereu îndeplinirea dorințelor masei, va prinde teren, recoltând aplauze pe neașteptate. Masa nu are nevoie nici de fapte nici de dovezi, fiind întotdeauna se-toasă după simple afirmări, pe cari le îmbrățișează fără nici un fel de control.

Oratorul ce ține de a și dovedi afirmările sale, poate fi sigur de succes, căci precum am spus odată masa vrea vorbe goale și palavre multe, astfel că oratorul poate vorbi câte verzi și uscate, exagerând cum, și cât, voește dând afirmărilor sale aparența celui mai sacru adevăr. Procedând astfel întru câștigarea masei pentru planurile sale, nu trebuie a se teme deloc adversarul ce, de față fiind caută a-l desbate demascând făcutele făgăduieli mincinoase ci dimpotrivă lăsându-l să vorbească până la sfârșit, se va arăta revoltat de curajul adversarului de a vroi să fie mai deștept el singur decât tot poporul adunat, declarând că curajul său e o mare vătămare față de „înțelepciunea“ popoului, că adunarea nu poate suferi o asemenea bătaie de joc, și că cere

imediată sa îndepărtare din adunare. În cazul acesta aprobările și aplauzele vor necontenii, strigătele de: „Rușine!... Jos.... Afară cu el!“ vor asurzii urechile, și „adevărul“ va rămâne învins de „minciuinile“ oratorului demagog. Iar masa va înghiți cu bucurie și cu satisfacție „Păcăleala“ și „Înșelăciunea“. Cu cât ști mai mult făgădui, cu atât ești mai lubit și stimat de masă. Lucru principal e ca întodeauna să ști a te feri de descoperirea făgăduielilor mincinoase făcute popoului, altfel, — cum am spus de mai multe ori, — poporul nu numai că te urăște dar fierbe de dorul de a te țesela, pentru că să-ți treacă pofta de a-l mai minți și înșela.

În speranța că mi-am făcut și eu, cu modestele mele puteri sufletești, datorința de a lumina pe țărani noștri asupra adevăratei activități a partidelor noastre politice, — singurele vinovate și responsabile pentru jalea și mizeria ce băntue în casele lor în România întreagă în sfintele sale hotărâri naționale și firești, — înhei lucrarea mea, strigând: „trăiască țărănimea și L. A. N. C. (cuziștii)!“

Pagini din trecut

Mihai Veliciu și jidanii.

Protestul lui Veliciu și a protopopului Gurban contra proiectului de recepțiune a jidanilor.

În anul 1893, guvernul maghiar aducând, pe lângă proiectul „kisdédóvurilor”, a salarizării învățătorilor și a căsătoriei civile și proiectul de recepțiune a jidanilor, provocase o legitimă și unanimă revoltă în rândurile intelectualității noastre din Ardeal. Pretutindeni, fruntașii noștri politici organizară adunări de protest, unde se criticaseră foarte violent aceste proiecte, în deosebi acela al recepțiunii jidanilor.

O astfel de adunare de protest s'a ținut și la Chișineu (în luna Mai a aceluiaș an), cu ocazia căreia, fostul memorandist și distins bărbat politic arădean, Mihai Veliciu, a spus, în legătură cu proiectul de recepțiune a jidanilor: „... că asta Ungurii vor să o facă numai pentruca, ajutați fiind de jidani, să reușească cu o operațiune bănească. Va să zică vor să ne necinstească legea lui Cristos, punând a lăturea Talmudul, numai pentru a se susține la putere. Au mai mâncat însă d-nii guvernanti — spunea Veliciu — o șfântă de bătae în casa magnaților și vor mai mânca încă, numai harnice să fim noi naționalitățile.” („Foala Poporului”, Nr. 20 din 1893).

Primejdia recepțiunii jidanilor în Ardeal o arătase și protopopul Gurban, cunoscutul luptător naționalist din județul nostru, chiar în adunarea congregațiunii din Arad, ținută la 27 Apr. 1893. Protopopul Gurban protestase în această chestie în termeni cât se poate de energici și convingători, ceea ce făcu pe inspectorul școlar Varjassy să declare, — după cum scrie d. Dr. I. Suciu în „Foala Poporului” (Nr. 20 Anl), — că Românii sunt conspiratori contra patriei, cari și în anul 1848 au stat la pândă cu brișca (briceagul N. R.) și coasa ruginită ca aliați ai călăului Haynau; Varjassy a făcut apoi o asemănare între patriotismul Românilor și jidanilor, preamărind în chipul cel mai scârbos pe jidani, cari, precum zicea: „au dat în anul 1848 primul honved patriei și care au dat și astăzi cel mai de frunte oameni de știință și bărbați de stat patriei Ungurești!”.

Din toate acestea rezultă, că atât Mihai Veliciu cât și protopopul Gurban își dădeau bine seama de situația ce avea să o creeze recepțiunea jidanilor în Ardeal. Punerea Talmudului la un nivel egal cu legea creștină însemna după M. Veliciu, o „necinstire” a acestuia.

Astfel știau să gândească odată bărbații noștri politici!

Și ce păcat e, că, azi, am ajuns să asistăm la scene degradante din punctul de vedere al sentimentului nostru național și religios, scene ca aceea petrecută acum nu de mult în Senatul român, când un episcop ortodox a fost huiduit de politicienii înconștienți, pentru că, cu ocazia unei serbări naționale n'a voit să se lase a fi fotografat alături de un rabin.

Ce timpuri, ce obiceiuri!

Tiberiu Lupu

D-șoara Sânziana Ionuț din Brad și Dl Gherasim Matinca din Zam logodiți.

Sincerile noastre felicitări și urări de bine!

Disprețul limbii

Limba noastră e limbă scumpă
Limba vechilor Cazanli,
Ce o vorbesc și o cântă
Pe la vatra lor, țărani.

(Mateevici)

Și noi, ca orice popor, avem limba noastră, cu care ne înțelegem toți, cel dela Nistru până la Tisa; limbă păstrată de către înaintași cu mare sacrificiu. Oricât au umbat dușmanii să ne nimiciască, despărțindu-ne unii de alții, totuși limba noastră a răsunat neînțecat pe plaiurile și câmpiile românești, vorbită de toți de acelaș sânge și de acelaș lege. Graiul nostru, a fost disprețuit de dușmanii cu cari mereu am fost în harță și a trebuit să lupte din răzputeri un Micu, Șincal, Malor și alții, ca să le arate că acesta e grai latinesc și că dela Rim ne tragem.

Anul trecut s'a ținut congresul presei latine la București. Acolo, zărlști din toate țările latine, s'au adunat la sora lor acasă, ca să pună la cale multe lucruri frumoase, să-și apere interesele comune și să ne cunoască mai bine. Mi-aduc aminte cu câtă bucurie citeam articolele franceze, italienești, spaniole — și vedeam câtă asemănare era între limba lor și a noastră, tot ca între sufletele lor și ale noastre.

Înaintașii noștri au căutat să ne lase o limbă curat românească; scriitorii au cultivat-o, creind o literatură a noastră demnă de toată lauda; dar, durere... pe cât se simțiau ei de mândri, vorbind-o pe atâta noi o disprețuim. Exemple sunt multe. Am spicuit din ziarul „Universul” următoarea întâmplare a unui savant francez, povestită de el cu ocazia unei conferințe ținută la Paris și anume despre „Arta Națională la Români”. Savantul spunea că a făcut o excursie la noi în țară și între altele a vizitat și mânăstirile din Bucovina, rămând încântat de frumusețea lor. Întors la București, a făcut cunoștință cu o doamnă din așa zisa societate înaltă. Printre altele, el i-a spus că s'a apucat să învețe românește, plăcându-i mult limba noastră. Ce răspuns credeți că i-a dat stimatea noastră doamnă, frațuzită din cap până 'n picioare? Cu un dispreț ne mai pomenit i-a spus: „că nu-i lucru mare să înveți românește, dar ce îți-ar folosi?”

Ei, bine, ce și-o fi închipuit strelnul acesta, despre noi? E destul că, reîntors la Paris, n'a uitat să arate că „românii își disprețuiesc limba...” Ce e mai dureros ca aceasta?

Și câte doamne de acestea, domnișoare, domni și domnișori, n'au uitat biata limbă... Nu le mai place. Vreau alta care să sune mai frumos... Ardeleni înstrăinați vorbesc ungurește!

Copiii îi cresc cu guvernante franceze ori germane, în altă limbă, în loc să fie crescuți în graiul nostru cu „Nani, nani, pulul mamei”. Și apoi odată făcut mare, mai simte el mândria limbii lui? Mai poate cânta alături cu poetul:

„Mult e dulce și frumoasă
Limba ce-o vorbim,
Altă limbă armonioasă
Ca ea nu găsim?!”.

Exemple de acestea sunt multe, drag cititor, și numărul „bonjurisților” se înmulțește mereu. Celor cari au îndrăgît altă limbă disprețuind pe a lor, le amination vorbele lui Eminescu:

„Cine a nădrăgît străinul
Mânca-l-ar inima căinului”.

N. Mărcău, inv.

Se zice:

Că agricultorii, cari își vând produsele de cereale prin cooperativă nu vor fi urmăriți pentru plata impozitelor, până după vânzare, garantând cooperativele că atunci ele însăși vor face plata către fisc. Produsele celorlalți agricultori vor fi sechestrate.

Bine! Întrebarea este numai când și cu ce preț vor vinde cooperativele produsele agricole? Să se bage bine de seamă că nu tot bietul țaran să tragă scurta iar străinul-jidanul folosul.

Că în raport cu altele statul nostru are mai mulți funcționari peste 350.000 cari consumă din buget 20 miliarde anual. Va fi fiind și acesta un adevăr, care însă șchlopătează, fiindcă puținii își dau seama că alte state au mai puține instituții, societăți, etc. în exploatarea proprie și astfel natural vor avea și funcționari de stat mai puțin și din buget vor consuma mai puțin! La noi d. e. numai C. F. R. are peste 120.000 funcționari.

Aceia însă încă este adevărat, că la noi sunt funcționari cari au 3, 4 și mai multe funcții și încasează anual milioane, iar alții tot cu aceeaș pregătire chiar, mor de foame, fiind plătiți cu o leafă mizerabilă!

Că partidele din opoziție au declarat că nu vor primi să ia răspunderea situației în viitor, dacă cel ce va fi însărcinat cu formarea guvernului nu va avea în buzunar și un decret-lege de anulare imediată, a tuturor legilor votate de actualul regim, dela retragerea parlamentarilor lor din Camera și Senat.

Bine dar atunci ce se va alege de munca, — nenumăratele legi votate — actualului guvern, plătită cu 288.000 „per copf”, sau aproape 173 milioane Lei?

Și apoi este bine ca opoziția să uite că actualul guvern sperează să guverneze țara 8 ani de zile; și încă ceva: precum partidul naț.-țăr. la timpul său, când era în opoziție a declarat că nu va recunoaște Constituția la azi — după cum am mai scris — este cel mai strânic apărător al ei, așa și opoziția de azi va recunoaște și aplica cu plăcere legile votate de actualul guvern numai să se dovedească, între timp, că sunt bune.

Și ori care român ar vrea, și se sperează, să fie bune!

Că în Grönlanda este un oraș, cu numele Ivigul cu populație de muncitori, în care nu se află nici o femeie. Nu se permite intrarea femellor în oraș fiindcă locuitorii se tem de răspândirea boalelor contagioase, cari sunt foarte multe în Grönlanda. Câteva femei care au încercat să se strecoare în oraș îmbrăcate în haine bărbătești au fost aspru pedepsite și apoi alungate.

Iată că bărbații pot trăi și fără femei!

Că un avion american, care vrea să bată recordul în durată a sburat în continuu aproape 3 săptămâni. Benzina și alimentele li s'a servit de alte avioane în decursul zborului. Un cetitor „porcos” s'a pus modestă întrebare: dar unde dorm, unde mănâcă și ce s'ar întâmpla dacă i-ar apuca niște sgârșciuri de stomac împreunate cu diaree?

Că la congresul internațional al dansului ținut în Paris, delegata României, d-șoara Lerla Cucu a stărnit prin gingășia artistică și vioiciunea temperamentului său printre asistenți un entuziasm de nedescris pentru pitoreștiile noastre dansuri și costume naționale. Dansul românesc a fost clasificat de juriu, întâiu.

„No hât teremtette” méghis nu-i „csárdás”-ul cel mai frumos și mai plăcut dans pe lume? „Ejnye nó!”

Că la alegerile comunale care se vor ține în luna Octombrie opoziția nu va lua parte punând liste flecare partid separat ci vor pune așa numite „liste cetățenești” și de acestea numai la orașe. Vor candida pe acele liste pe oricine care vrea să candideze, indiferent de culoarea politică, și cu deosebire vor fi candida acele persoane, cari merită să ia parte la conducerea orașelor.

Că un tânăr din Budapesta s'a pus pe sine însuși la loterie. A emis 10.000 bilete unul cu 2 pengő (circa 60 lei) și biletele se vând femellor, dintre cari cea norocoasă cu билетul câștigător, va putea lua de bărbat pe tânărul frumos indiferent dacă femeia sau fata câștigătoare este tânără, bătrână săracă, bogată, frumoasă ori urâtă.

Curioasă loterie!

Câștigul va fi un bărbat tânăr frumos cu 600.000 șase sute mil lei.

Că s'ar plănuie o schimbare în Înalta Regentă. Se poate însă ca acest svon să nu se realizeze. În orice caz bucuria mai mare, ar fi a d-lui Nae Ionescu că d-lui tare-i îngrijat de soarta sf. biserici și își tot sparge capul că cine ar fi omul capabil între arherii de azi, care să poată fi designat Patriarh. Se mai gândește și la uul lalci, dar nu-l află pe nici unul demn de a se putea chema capul bisericii. El bine ca să mai scape de griji i-o spuneum noi cine ar fi cel mai potrivit:

Sfinția Sa!

Că unele femei abia apucă cu gura căscată să se voteze legea prin care să li se dea și lor drepturi de vot, de intervenții etc.

Se poate că bazată pe siguranța primirii drepturilor de mai sus s'a permis jupâneasa Burlăo Lenke din Chier să lase la o parte pe ale bucătăriei și să intervină energic în chestiunea, unui bilet de vite.

Na az áldoját nekik! dar la Primăria din Chier trebuie să merg lucrurile strună, dacă se amestecă și fusta în trebile oficioase.

Dă numai înainte D-nă Lenke, iar pe d. primar îl felicităm!...

Că în deficitul enorm de zeci de miliarde cu care luptă din greu biata țară se cuprind și sumele spesate de „Consiliul Dirigent” pentru întreținerea aparatului administrativ, căi ferate, poșta, armată, școli, și biserici etc.

Că în zilele trecute a murit la Veneția pe când făcea bae marele învățat A. Trombeni, care vorbea 84 de limbi.

Lista neagră a d-ilor abonați.

(Continuare)

Dr. Gh. Frâncu, medic Grâniceri
Șandor T. econom, Cemei
Jula Avram „ Căzănești
Neag L. „ Lunca
Cean Grigor „ Risculța
I. Tamaș „ Prăvăleni
I. Pârnu inv. Prăvăleni
A. Stănilă inv. Bulzești
Indrieș Gh. preot Steia
I. Cristian cărciumar Bratuna
A. Robu inginer București
Grădișteanu I. București
Hurdu N. Hunedoara
Gr. Mihailescu Fundeni
Tr. Lucasievici Buzău
(va urma)

Adevărul.

Astăzi, în suflete și inimi creștine,
O tainică lucioasă lumină pătrunde
Ah! de-a cărei raze sfinte, senine,
Nimic, nu se mai poate ascunde.

— „E Adevărul sfânt și mare,
— „E cuvântul prea bunului Isus!”
Care azi în lume, cu înfiorare
Tare adânc, pretutindeni a patruns.

De demult trăiește El în lume
Ca un păstor al turmei lui Isus,
Și deabia, deabia azi, ajuns la culme,
Vrea să deschidă; porțile de sus.

Și ca un suveran, cu legea dreptății
Așteaptă să judece vii și morții,
O! pentru izbăvirea creștinătății!
Istovită de necaz, de chinurile sorții.

O! Adevăr sfânt și atotputernic
Imprăștiie, semănța Ta, ori-unde,
Doar prin rodul Tău, cuernic!
Ai salva omenirea, în aste ore crude.

Iar tu, omenire, de-acum înainte
Roagă-te 'ntr'una lui Dumnezeu!
Căci, El, îți-i mamă și părinte,
Salvator și ocrotitor sufletului tău.

Vasile Botzat (Igești)

Citește și te îngrozește.

În primul semestru adecă din 1/I. până la 1/VII anul curent am importat din străinătate articli în valoare de 14,266,406,914 patruşprezece miliarde și atâtea sute de milioane lei și am exportat lucruri numai în valoare de 10,024,175,907.

Reiese deci în prima jumătate de an în balanța comercială un deficit de 4,277,231,007; auzi iubite cetitor un deficit de aproape patru miliarde și jumătate.

Și n'am zice „vai de noi“ dacă n'am crede că partea cea mai mare de deficit provine din importarea măței, pudrei, rujilor-vopselelor de buze și față și alt fel de porcării.

Iată ce ar trebui să facă guvernul: să oprească importul tuturor lucrurilor de lux și nefolositoare și îndată s'ar ridica și valoarea leului și s'ar putea reduce și impozitele aproape insuportabile și nici n'ar trebui aruncați pe drum funcționarii statului.

Numai L. A. N. C. ar avea însă tăria să refuze produsele de lux ale fabricanților jidani, cari ne costă miliarde grele, guvernele eșite din partidele politice niclodată!

Cu sinceră și adâncă durere anunțăm trecerea la cele eterne a vrednicului român Vasile G. Pop din Tiba-Bărgăului, în seara zilei de 28 Iulie în vârstă numai de 37 ani, lăsând în urmă o văduvă nemângălată și 4 copii mici.

Bunul român a fost Președ. comit. L. A. N. C., casier com., casier al băncii populare etc. etc.

Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

Direcțiunea Școlăi de Notari din Arad.
Nr. 220 | 1929.

Comunicat.

Se aduce la cunoștință celor interesați, că înscrierile pentru examenul de admitere pentru anul școlar 1929—1930, la școala de notari din Arad se fac la prima Septembrie 1929.

Pentru a fi înscris la acest examen de admitere, candidații trebuie să prezinte pe lângă cererea de înscriere timbrată legal și următoarele acte:

- Certificatul de naționalitate doveditor, că are calitate de cetățean român;
- Extrasul de naștere din care să rezultet că are vârsta de cel puțin 18 și cel mult, 40 ani împliniți;
- Pentru cei ce vor avea 21 ani, sau mai mult, certificatul, că au satisfăcut obligațiunile legii de recrutare;
- Certificatul primăriei domiciliului candidatului, doveditor că are folosința drepturilor civile și politice, că are bună purtare și se bucură de o bună reputație în societate;
- Certificatul de absolvire a Liceului de Stat sau certificatul unei școlăi echivalente recunoscută ca atare de Ministerul Instrucțiunii Publice;
- Candidații vor prezenta la înscriere certificatul medical de starea lor sanitară, iar înainte de începerea cursurilor vor fi examinați din nou de un medic special, putând a fi îndepărtați acei, cari prin sănătatea lor ar periclita sănătatea colegilor sau n'ar fi apti pentru exercițiul unei funcțiuni publice.

Examenul de admitere se va ține între 1—10 Septembrie 1929.

Acest examen constă din următoarele materii:

- Limba și literatura română*
- Istoria Națională.
- Geografia generală a Țării.
- Noțiuni de drept administrativ și economie politică.
- O probă scrisă care este eliminatorie;
- O probă orală pentru cei reușiți la problema în scris.

Proba scrisă se va da din Limba, Literatura și Istoria națională, $\frac{1}{4}$ din numărul candidaților admiși în ordinea clasificării vor beneficia de o bursă lunară în suma de Lei 2500.

În conformitate cu dispozițiunile art. 39 din Regulamentul pentru organizarea și funcționarea școlilor de notari, elevi particulari nu se admit.

Cursurile încep la 15 Septembrie și durează până la 15 Iulie inclusiv.

Director: **Dr. Lazar** Secretar: **T. Hădeanu**

Informațiuni.

Murcitorii comuniști din Lupeni pretindeau mărirea salariilor. Direcțiunea minelor de cărbuni nu era înduplecată să le satisfacă cererea și bine făcea. Atunci muncitorii au declarat greva și amenințau să distrugă minele, apeductul și uzinele electrice.

Autoritățile s'au îngrijit să apere avutul și demnitatea statului cu ori ce preț și astfel au fost nevoite să se folosească de armată pentru suprimarea rebeliunii. Armata a tras în mulțime, și era îndreptățită fiindcă ordinea trebuia menținută. Urmarea a fost zeci de morți și mulți răniți.

Vom reveni!

Trebuie să amintim numai atât încă azi că în România sunt bolșevici. Aproape toți minoritarii iredentiști și în special jidanii sunt bolșevici și vor cu orice mijloace nimicirea scumpei noastre țări. Contra lor trebuie luate cele mai severe măsuri, trebuie revenit la pedeapsa cu moarte.

Iar aceluia cari afirmă că la noi nu sunt bolșevici — fie chiar și dl ministru Valda între ei! — nu le dorim altceva, decât să-i scuture frigurile de atâtea ori la zi, câte — ca să nu le fie prea greu — mil de bolșevici se află în România Mare!

Duminecă în 4 August s'au împlinit zece ani decând au intrat în Budapesta, în capitala trușăei Ungarilor, unica capitală inamică ocupată, triumfătoarele noastre armate, după ce sdrobiseră bolșevismul și astfel îl nimiciră speranța de a recuceri fie și cu armata bolșevică teritoriile pentru totdeauna pierdute.

Trăiască scumpa și viteaza noastră armată!!

Ziua „roșie“ de 1 August a trecut destul de liniștit. S'a dovedit că comuniștii se întăresc și se organizează pe toată linia, dar avem încredere că ori ce încercare de manifestații dezastruoase vor fi aspru reprimare și în viitor, ca și acum.

În întreagă Europa de altfel, obs-trăgând dela unele neînsemnate hărțueli, a fost liniște, chiar și în Germania unde sunt în parlament zeci de deputați comuniști.

Fiind și la noi vacanță de vară, ziarul va apărea în luna August numai de două ori, dar în câte 8 pagini, așa că Onor. abonați nu vor pierde nimic.

Redacțiunea Ziarului.

Aviz.

Domnilor învățători-preoți!!

Pe 1 Septembrie a. c. va fi vacant un post de învățător-director, unde cei ce au și cursul teologic vor fi aplicați și ca preot având o dotă foarte bună. Pământ de cal. I. cca. 23 jug. □, locuință escelentă. Doritorii să se intereseze la Dr. Benea medic Arad, Bulevardul Regele Ferdinand I. No. 4, unde vor primi toate relațiile.

Comitetul Școlar Peregul-Mare.

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință generală, că școala din Peregul mare are lipsă de furnizarea alor 4 vagoane lemne tari, cal. I. Furnizorii își vor înainta ofertele acestui comitet școlar până la data de 20 Aug. a. c.

Peregul mare, la 1. Aug. 1929.

Comitetul școlar.

Preotul Adrian Popescu din Măderat vinde eftin vile sale de: 7 jug. cad. și 11 jug. cad. cu edificiile, pivnițele, vase și recvizite.

Măderat, Județul Arad.

Când punem ziarul sub tipar s'a întâmplat sinuciderea sau încercarea de sinucidere a d-lui funcționar cfr. C. Fofiu. Este și el bănuț de a fi complice într'o fraudă mai mare, întâmplată mai de mult la Div. V. de contabilitate cfr. Arad.

Cercetările vor dovedi cine sunt vinovați pentru faudele comise și cei dovediți vor trebui să fie cât se poate mai sever pedepsiți, dl Fofiu însă și dacă nu va fi aflat vinovat este totuși foarte vinovat că a încercat să se sinucidă, fiindcă prin acest fapt nedemn de un om normal de un bărbat, a ușorat mult foarte mult vinovații complicilor săi, cari vor jura în mod nerușinat că cel mai mare vinovat a fost Fofiu și apoi a comis actul de lașitate de ne iertat, făgind din naaintea răspunderii sau a vieții îngreunată de el însuși cu sbuciumul cercetării.

Hotărârea lui de a se sinucide ne doare și ne revoltă și pe noi fiindcă este fiul d-lui preot din Cherechiu și fiindcă ne-a înșelat în părerea ce-am avut-o despre caracterul și însușirile sufletesti ale lui ca om și funcționar.

Vom reveni!

Publicație de licitație.

Se aduce la cunoștință generală, că în ziua de 12 August a. c. la oarele 10 se va vinde prin licitație publică în magazia de mărfuri din stația Arad mai multe mărfuri rămase în suferință, prisos și obiecte găsite precum urmează:

butoaie goale, roată de automobil, ulei, benzină, scânduri, chereștea de brad, chereștea de stejar și diferite obiecte găsite.

Licitatorii vor depune o garanție provizorie de 30% din suma licitată. Garanția se va reține până la aprobarea licitației. Mărfurile licitate se vor ridica în termen de 3 zile dela avizare.

Supra oferte nu se primesc.

Arad la 7 VIII 929.

Căile Ferate Române.
Șeful magaziei: Voiculescu

**PRIMĂRIA
comunei Dorobanți.**
No. 999 | 1929.

PUBLICAȚIUNE.

Se aduce la cunoștință generală, că în ziua de 7 Sept. 1929, ora 10 a. m. se va ține licitație publică în localul primăriei comunei Dorobanți pentru executarea lucrărilor și procurarea materialului necesar la construirea liniei telefonice de 7700 mtr. între comuna Dorobanți-Curtici.

Reflectanți i-și vor înainta ofertele închise și sigilate acestei primării până în ziua licitațiunii însoțită de o garanță de 5% a costului după deviz.

Licitațiunea se va ține pe lângă respectarea dispozițiunilor cuprinse în art. 72-83 din Legea Contabilității Publice.

Condițiunile de licitație se pot vedea în orice zi de lucru în orele oficiale, în biroul primăriei.

Dorobanți, la 1 August 1929.

Primăria.

MARCU BOTA
PRĂVĂLIE DE GHETE, PALĂRII ȘI
MODĂ — MODĂ —
ARAD, BUL. REGELE FERDINAND 27

Pantofi pt. dame dela Lei	460
„ bărbați „ „	460
„ copii „ „	100
Ghete pt. bărbați „ „	500

« PĂLĂRII IEFTINE »
se află la

**PRIMĂRIA.
comunei Păuliș.**
Nr. 1018 | 929.
PUBLICAȚIUNE.

Se publică licitație pe ziua de 31 August 1929, orele 10 pentru vânzarea unui vier apt de reproducție.

Licitația se va ține la primăria comunei Păuliș și se va respecta art. 73 82 al legii contabilității publice.

Păuliș, la 29 Iulie 1929.

Primăria.

ROMĂNI!!
Comandați tot felul de mobile:
frumoase, solide și eftine numai dela

GHEORGHE BARNA
ATELIER DE TAMPLARIE
ARAD, STR. OITUZ 129

Locuința Piața Catedralei Nr. 9
Liferează mobile în oricare
parte a țării!

**PRIMĂRIA
comunei Gurahonț.**
No. 860 | 1929.
PUBLICAȚIUNE.

Se aduce la cunoștință publică, că în ziua de 31 August oarele 11.30 va avea în localul primăriei Gurahonț licitație publică orală, pentru arendarea dreptului de vânat de pe teritoriul comunelor: Secas, Mădrijești, hotarul satului Șoimuși Buceava.

Condițiunile de licitație se pot vedea la primărie Gurahonț.

Văzut
Notar: **Dr. Oancea (ss)** Primar: **T. Băbuțiu (ss)**

APEL!
Către Domnii (Funcționarii atât superiori cât și inferiori) C. F. R. fid. Foia Oficială No. 408 din 13 Iunie 1929.
No. 50786 din 7. 6./929.
Cu privire la uniformele de vară ale personalului C. F. R. cu onoare vă rog în interesul D-voastre, a procura uniforma la firma lui

Coroban Ștefan
Str. ION RUSU ȘIRIANU Nr. 2.
furnizorul uniformelor C. F. R.
Unde se execută cele mai bune și mai frumoase uniforme, din materialul cel mai bun atât calitate cât și culoare cu preț convenabil plătit în 2—3 rate.